TÄYSILLÄ MUKAAN!

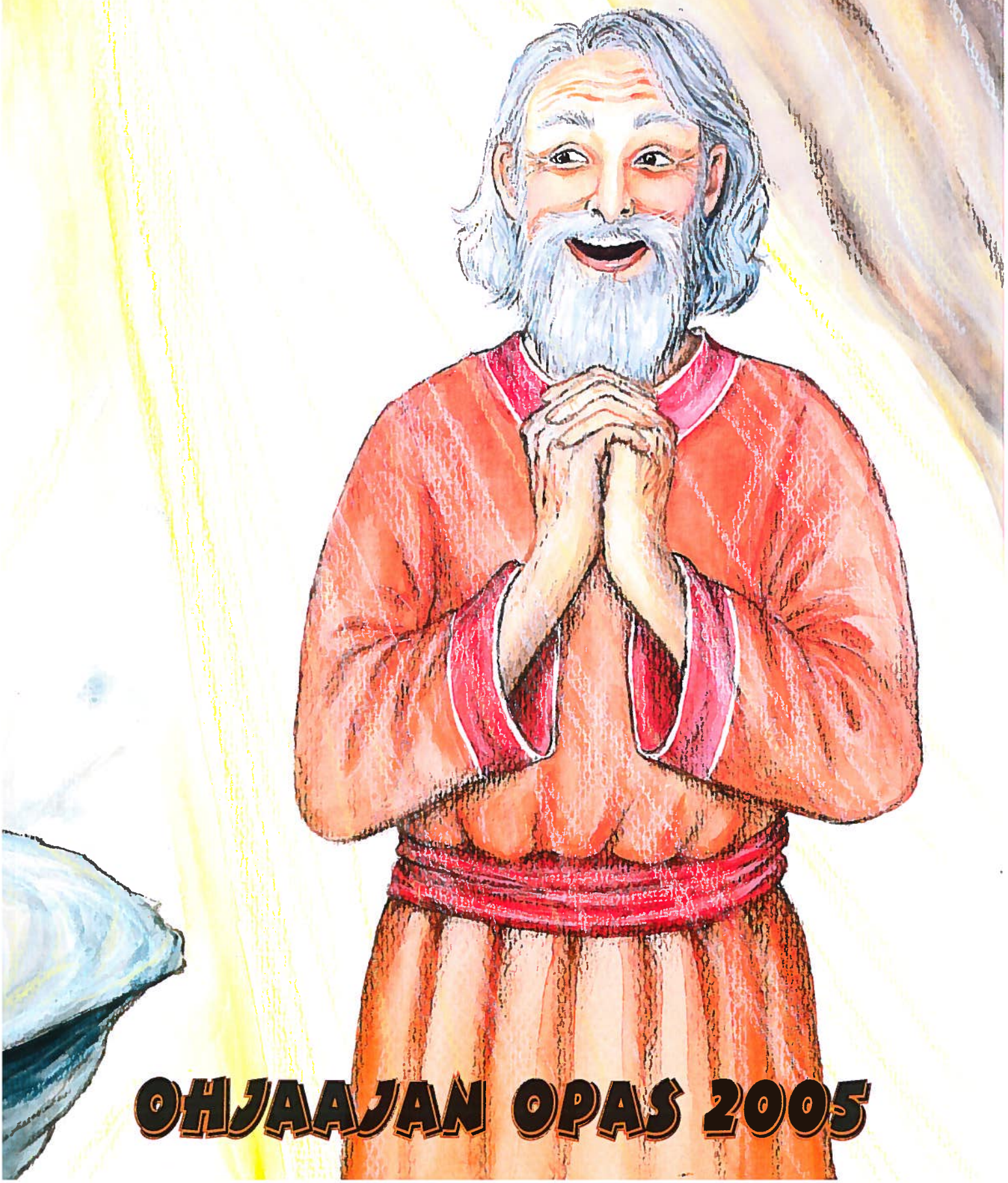

OHJAAJAN OPAS 2005

TÄYSILLÄ MUKAAN!

OHJAAJAN OPAS

Tänä vuonna ollaan leirillä täysillä mukana. Otetaan myös lapset ja nuoret täysillä mukaan toimintaan. Materiaali on saanut alkunsa vuoden 1986 leirimateriaalista "Danielin seurassa". Danielin seuraan lähdetään myös tässä materiaalissa. Raamattutuntien teemoja ovat tahdon ratkaisu, rukous, luottamus, menestys ja uskollisuus.

Raamattutunteja on materiaalissa viisi. Leiriläisen kirjassa on näihin tunteihin liittyvät piirtämis- ja sanaristikkotehtävät. Tuntien tueksi materiaaliin on otettu mukaan neliosainen jatkokertomus, jonka jokainen jakso valmistelee seuraavan leiripäivän raamattutuntia. Kertomukset on tarkoitettu esimerkiksi iltanuotioilla luettaviksi tai näyteltäviksi.

Tuntien tueksi materiaaliin on otettu mukaan neliosainen jatkokertomus, jonka jokainen jakso valmistelee seuraavan leiripäivän raamattutuntia. Kertomukset on tarkoitettu esimerkiksi iltanuotioilla luettaviksi tai näyteltäviksi.

Tämän leirimateriaalin koostamisessa apunani ovat olleet Janne Sievänen, Emma Pulkkinen sekä Heli Tamminen. Alkuperäisen leirimateriaalin raamattutunnit ovat Tuula ja Aake Huurresalon käsialaa. Jatkokertomuksesta, taustatiedoista sekä tehtävistä vastasi Eine Rossi vuoden 1986 leirimateriaalissa, josta ne on muokattu tähän materiaaliin. Kansikuvat on piirtänyt Mila Lehtonen. Kasvien kuvat ovat Jari Taivaisen ottamia.

Hyvää ja siunauksellista kesäleiriä Danielin ja hänen ystäviensä seurassa!

Leena Ilkka
Nuorisosihteeri
Suomen Vapaakirkon Nuoret ry.

SVN SUOMEN VAPAAKIRKON NUORET RY.
osoite: pl 198, 13101 hämeenlinna puhelin: 03 644 5160 internet: www.svn.fi email: svn@svk.fi

Sisällysluettelo

TÄYSILLÄ MUKAAN! 1
Taustatietoja 2
Johdatus raamattutunteihin 3
TUNTI 1. KUNINKAAN HOVISSA 4
Ohjaajalle 4
Lapset täysillä mukaan toimintaan 6
TUNTI 2. JUMALA VASTAA RUKOUKSEEN 7
Ohjaajalle 7
Lapset täysillä mukaan toimintaan 9
Raamattutunnin koonti 10
TUNTI 3. NUORUKAISTEN TULIKOE 11
Ohjaajalle 11
Lapset täysillä mukaan toimintaan 12
TUNTI 4. DANIEL MENESTYY 13
Ohjaajalle 13
Lapset täysillä mukaan toimintaan 14
TUNTI 5. PETOJEN KESKELLÄ 16
Ohjaajalle 16
Lapset täysillä mukaan toimintaan 17
JATKOKERTOMUKSET 1-4 19
Jatkis 1 19
Jatkis 2 21
Jatkis 3 23
Jatkis 4 24
LEIJONANMETSÄSTYS – leikki 26
Aloitus 26
Lähtötehtävä: 27
1. RASTI – Pitkää, korkeaa, tuuheaa heinää! 27
2. RASTI – Ilkeää, limaista, inhottavaa mutaa! Psalmi 40:3 28
3. RASTI – Pitkän pitkä silta! 28
4. RASTI – Synkkä, pimeä luola! 29
5. RASTI – Jotain karvaista, jotain lämmintä, jotain elävää, Leijona! 29
6. RASTI – Turvassa! 30
LEIKKI-IDEOITA 31

TAUSTATIETOA

Taustatiedoista voi rakentaa leirialueelle tauluja tai julisteita, joista leiriläiset voivat itse käydä tutustumassa niihin. Ne voidaan myös lukea tai kertoa leiriläisille ennen varsinaisten raamattutuntien alkamista tai esimerkiksi ryhmätunneilla.

DANIEL

Daniel oli hurskas ja lahjakas juutalaisnuorukainen, jonka kuningas Nebukadnessar toi Juudan valtakunnasta Babyloniaan vuonna 605 eKr, jolloin juutalaisia siirrettiin ensimmäisen kerran pakkosiirtolaisuuteen. Danielin sukua ei tunneta. Hän oli mahdollisesti kuninkaallista tai ainakin ylhäistä syntyperää.

Kolmen ystävänsä (Hananja, Misael ja Asarja) kanssa hänet valittiin kuninkaan palatsin palvelukseen, jolloin heille samalla annettiin itämaisen tavan mukaan babylonialaiset nimet. Danielia ruvettiin kutsumaan Beltesassariksi.

Poikien hovikasvatus kesti kolme vuotta. Jonkin aikaa koulutuksen päätyttyä Daniel pystyi selittämään Nebukadnessarin näkemän ennusunen. Kuningas ylensi Danielin Baabelin maakunnan herraksi sekä kaikkien Babylonian viisaiden ylimmäksi päämieheksi.

Nebukadnessarin kuoleman jälkeen Daniel menetti korkean asemansa hovissa. Hän vietti vaatimatonta elämää siihen asti kunnes kuningas Belsassarin aikana nousi jälleen kunniaan ja valtaan. Belsassar ylensi Danielin valtakunnan kolmanneksi valtamieheksi.

Kuningas Dareioksen aikana Daniel oli yhtenä niistä kolmesta ruhtinaasta, joiden alaisina olivat ne 120 satraappia, jotka vastasivat valtakunnan hallinnosta. Menestys toi myös kadehtijoita, joiden juonittelujen takia Daniel päätyi leijonien luolaan. Hän säilyi kuitenkin vahingoittumattomana.

Kuningas Kyyroksen aikana sai Daniel kokea suuren ilon: hänen kansansa pääsi palaamaan takaisin kotimaahansa.

Daniel oli oppivainen (Dan 1:4), pidättyväinen (1:8), puoleensa vetävä (1:9), viisas (1:17), nöyrä (2:30, 9:4-8), rohkea (6:6-11), kunnioitettu (2:48, 6:28), Raamatun lukija (9:2, 11, 13), rukoilija (2:18, 6:11), vanhurskas (12:3, 13, Hes. 14:14).

NEBUKADNESSAR

Babylonian kuningas 605-562 eKr hallitsi siis 43 vuotta. Hän oli se maailmanvaltias, joka tuhosi Juudan valtakunnan ja vei kansan Babyloniaan vankeuteen. Kansaa siirrettiin kolmeen eri otteeseen: aluksi pienehkö siirto v. 605 eKr, ensimmäinen suuri siirto v. 597 eKr ja toinen suuri siirto v. 586 eKr.

Babylonian suuruudenaika kesti yhtä kauan kuin Nebukadnessarin hallituskausi. Tämä suuri sotapäällikkö ja taitava valtiomies laajensi maan hallinta-aluetta niin, että se lopulta kattoi Etu-Aasian Välimerelle saakka, mukaan luettuna Palestiinan ja sen lähimmät naapurimaat.

Nebukadnessarin aikakirjat kertovat yhtä paljon hänen rauhanajan toimistaan kuin hänen sotaisista uroteoistaan. Ennen kaikkea Nebukadnessar oli suuri rakentaja. Hän rakensi tai uusi joukon Babylonian jumalien temppeleitä. Hänen aikansa rakennustoiminta laajensi, kaunisti ja vahvisti suuresti pääkaupunkia. Lisäksi hän koetti tunnollisesti säilyttää ja kehittää muinaisbabylonialaisten suuruudenajan kulttuuriperinteitä.

BABYLONIA

Babylonian valtakunta suuruutensa aikana v. 600 eKr tienoilla.

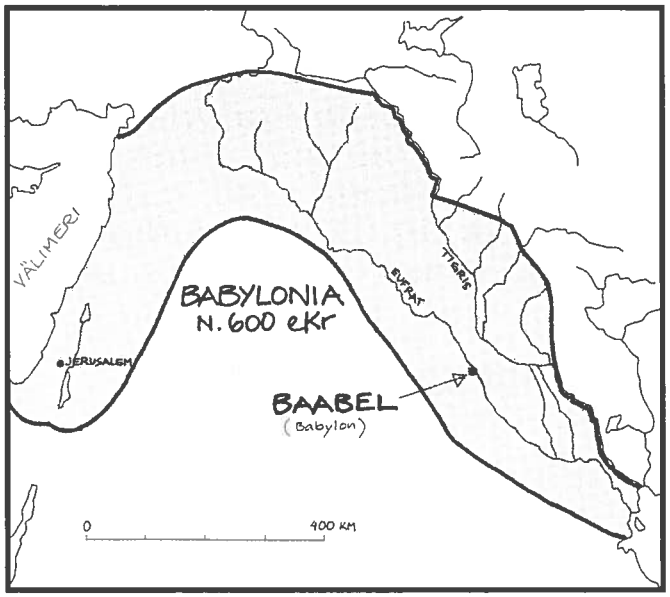

BAABEL

(Baabelin nimeä käytetään myös laajassa merkityksessä koko Babylonian valtakunnasta. Baabelin nimen kreikkalainen muoto on Babylon.)

Baabel sijaitsi Eufrat-joen alajuoksun varrella, noin 90 kilometrin päässä nykyisestä Bagdadista. Kreikkalainen historioitsija Herodotos kertoo, että kaupunki sijaitsi suurella tasangolla ja muodosti neliön, jonka sivu oli noin 22,5 km. Nykyiset tutkijat ovat kuitenkin sitä mieltä, että kaupungin koko ympärysmitta oli vain 15-18 km.

Kaupunki oli rakennettu molemmin puolin Eufratia. Sitä ympäröi suuri vallihauta ja valtava kaksinkertainen muuri. Ulompi muuri oli yli 26 metriä paksu ja 95 metriä korkea. Kaupunkia pidettiin tämän takia mahdottomana valloittaa. Kadut olivat viivasuoria. Eufratin yli johti 115 metriä pitkä silta. Kaupungin upeimmassa temppelissä oli "Baabelin torni", jota kutsuttiin nimellä Etemenanki. Sen pohjapinta-ala oli 90 neliömetriä ja korkeus 90 metriä.

Baabel eli rikkaimman kukoistuskautensa Nebukadnessarin aikana. Maan tasalle se hävitettiin v. 478 eKr. Lopullisesti se muuttui raunioerämaaksi 310 -luvulla, jolloin siitä haettiin rakennusaineita uuteen pääkaupunkiin.

JOHDATUS RAAMATTUTUNTEIHIN

Tämänvuotisten raamattutuntien aiheena on Danielin ja hänen kolmen ystävänsä vaiheet Babyloniassa, Baabelin hovissa. Teemoiksi on poimittu viisi eri asiaa heidän elämästään: tahdon ratkaisu, rukous, luottamus, menestys ja uskollisuus. Kaikkia näitä käsitellään Danielin kirjan kuvaamien tapahtumien yhteydessä.

Raamattutuntien yhteisenä tunnusjakeena on Dan. 6:28:

Hän pelastaa ja vapauttaa, hän antaa ennusmerkkejä ja tekee ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin leijonien kynsistä.

Raamattutunnit on jaettu rakenteeltaan seuraavasti:

- Raamiksen alkuvirittely
- Rukous
- Raamatunkertomus
- Lapset täysillä mukaan toimintaan

Raamiksen alkuvirittelyn tarkoituksena on johdatella lapset toiminnallisen tekemisen kautta päivän raamattutunnin aiheeseen. Voit valita näistä ehdotuksista jonkun tai toteuttaa kaikki. Mieti tämä oman lapsiryhmäsi, käytettävissä olevien tilojen ja ajan mukaan. Tämän virittelyn jälkeen on hyvä johdattaa lapset rukoukseen ja pyytää Jumalaa puhumaan heille päivän raamatunkertomuksen kautta.

Raamatunkertomus ei sisällä mitään toimintavinkkejä. Olemme keränneet ide-

oita raamatunkertomuksen kertomiseen tähän. Voit käyttää yhtä näistä ideoista jokaisella raamattutunnilla tai kertoa kertomus joka kerta eri tavalla.

Jaa raamatunkertomus pieniin osiin. Kirjoita osat paperiliuskoille. Jaa nämä paperiliuskat lapsille, joiden tiedät osaavan lukea sujuvasti. Anna heidän lukea kertomus oikeassa järjestyksessä.

Isoset voivat esittää raamatunkertomuksen näytellen itse tai esim. käsinukeilla.

Jaa raamatunkertomuksesta jokin sana yhtä ryhmää kohden. Sanaan liittyy aina jokin toiminta. Esimerkiksi: aina kun tulee sana LEIJONA ryhmä nousee ylös ja karjuu, toisen ryhmän sanana on Daniel, jolloin he sanan DANIEL kuullessaan koputtavat lattiaan.

Lapset täysillä mukaan toimintaan -osion tarkoituksena on havainnollistaa toiminnan kautta lapsille päivän raamatunkertomuksen opetus. Tässä osiossa on paljon erilaisia vinkkejä, joista voit valita jonkin tai toteuttaa kaikki.

Ole luova raamattutuntia suunnitellessasi. Lapset ovat toimeliaita, ja meidän ohjaajina tulisi hyödyntää heidän toimeliaisuutensa eikä suinkaan sammuttaa sitä. Anna lasten luovasti oppia ja opi myös itse!

TUNTI 1.

KUNINKAAN HOVISSA

Dan. 1:1-21

Teema:
Tahdon ratkaisu ja valinta
Lauluja:
Jeesus meitä rakastaa
Jumalan kämmenellä

OHJAAJALLE

Ensimmäisen raamattutunnin tavoitteena on välittää lapsille, että Jumala rakastaa heitä todella paljon. Kerrotaan lapsille evankeliumin perussanoma. Puhutaan uskonratkaisun tärkeydestä ja vapaavalintaisuudesta. Tutustumme myös Danieliin ja hänen ystäviinsä, jotka on tuotu kotimaastaan Babylonian kuninkaan hoviin. Nämä pojat päättävät, että he eivät luovu uskostaan Jumalaan, vaan palvelevat Häntä uskollisesti.

Tämä ensimmäinen raamattutunti sisältää tärkeimmän asian, jonka haluamme lapsille viestittää, pelastussanoman. Mieti, miten sovellat tämän raamattutunnin ehdotuksia ryhmällesi sopivaksi. Rukoile Jumalalta johdatusta Raamatun sanan kertomiseen.

Raamiksen alkuvirittely

Aseta pöydälle kuvia erilaisista ihmisistä: rikollisista, pastoreista, lapsista, vanhuksista, opettajista, eri rotuisista ihmisistä, epäjumalia palvovista ihmisistä jne. Kysy lapsilta: Ketä Jumala rakastaa? Jaa lapsille tarroja ja pyydä heitä liimaamaan tarra niiden ihmisten kuvaan, joita Jumala

rakastaa. Tämän jälkeen keskustele lasten kanssa: Laitoitteko tarran jokaiseen kuvaan? Miksi?/Miksi ette? Anna lasten perustella omia ratkaisujaan ja kerro sen jälkeen heille, että Jumala rakastaa jokaista ihmistä. Kaikki ovat hänelle arvokkaita.

Kirjoita isolle paperille sana **RAKKAUS**. Kysele lapsilta kommentteja: mitä heille tulee mieleen sanasta rakkaus. Kirjoita lasten kommentteja ylös rakkaus-sanan viereen. Keskustelkaa vielä yhdessä siitä, miksi Jumalan rakkaus on vielä suurempaa.

Ota käteesi punainen pahvisydän ja kerro lapsille:

Jumala rakastaa sinua tosi paljon. Jumala rakastaa kaikkia maailman ihmisiä, tuhmia ja kilttejä, ujoja ja arkoja, hiljaisia ja villejä. Sinä olet juuri tuollaisena Jumalalle tärkeä ja rakas.

Peitä punainen sydän mustalla kankaalla:

Joskus teemme sellaisia asioita, joista Jumala ei tykkää, niitä kutsutaan synniksi. Tämä synti erottaa meidät Jumalasta. Jumala kyllä rakastaa sinua, mutta synnin vuoksi et voi kokea sitä rakkautta todeksi omassa elämässäsi. Jumala on sinun vuoksesi silloin surullinen. Me kaikki ihmiset olemme tehneet joskus syntiä. Jumala on kuitenkin tehnyt kaikkensa korjatakseen asian.

Ota käteesi risti ja kerro:

Jumala lähetti oman Poikansa Jeesuksen maailmaan. Jeesus syntyi ihmiseksi ja eli ihmisen elämää, mutta hän ei koskaan tehnyt syntiä. Jeesuksen elämä on meille hyvä esimerkki, mutta vielä tärkeämpää meille on hänen kuolemansa. Jeesus ristiinnaulittiin. Hän kärsi siellä ristillä todella paljon. Jeesus ei kärsinyt ainoastaan ruumiillista kipua. Jumala salli, että Jeesuksen päälle laitettiin kaikkien ihmisten synnit. Vuodattaessaan verensä ristillä meidän syntiemme tähden Jeesus kärsi sen rangaistuksen, joka olisi kuulunut meille. Jumala rakastaa sinua niin paljon, että vaikka olisit ollut ainoa ihminen maailmassa, Hän olisi antanut Jeesuksen kuolla sinun vuoksesi ristillä.

Ota käteesi valkoinen kangas ja kultakoruja:

Jeesus kuoli ristillä, mutta nousi kolmen päivän kuluttua kuolleista ja elää ikuisesti. Meitäkin kutsutaan taivaaseen. Taivas on ihana paikka. Siellä ei ole murheita, ei kipua eikä särkyä, siellä on kaikilla hyvä olla. Taivaassa Jeesuksella on varmasti aikaa ottaa kaikki lapset syliinsä ja he saavat olla Jeesuksen kanssa aina. Varmasti tahtoisimme päästä kerran taivaaseen.

Ota käteesi sydän, johon on piirretty ovi:

Kuvittele, että sinun sydämessäsi olisi myös tällainen ovi. Jeesus kolkuttaa sinun sydämesi ovella. Hän tahtoisi tulla asumaan sydämeesi. Se tarkoittaa sitä, että Jeesus olisi koko elämäsi johtaja ja hallitsija. Hän tahtoisi antaa sinulle kaikki syntisi anteeksi. Jeesus ei tule sinun sydämeesi ellet itse niin tahdo. Se on sinun oma valintasi. Jos niin tahdot, Jeesus koskettaa sinua Pyhän Henkensä kautta. Sinä voit vain rukoilla sitä ja pyytää syntejäsi anteeksi.

Raamatunkertomus

Tällä leirillä tutustumme Danieliin. Daniel eli kauan sitten – ennen kuin Jeesuskaan oli vielä syntynyt. Daniel oli tehnyt valinnan, että hän seuraa Jumalaa ja kuuntelee elämässään Jumalan ohjeita.

Daniel oli 16-vuotias, kun hän joutui kolmen ystävänsä, Hananjan, Misaelin ja Asarjan, kanssa Babylonian pääkaupungin Baabelin hoviin pakkosiirtolaisuuteen.

Hoviin valittiin nuorukaisia Israelin kansan ylhäisöstä kasvatettaviksi maan tapojen mukaan. Koulutus kesti kolme vuotta. Heistä haluttiin tehdä kuningas Nebukadnessarin palvelijoita.

Daniel oli lapsuudessaan oppinut noudattamaan Jumalan käskyjä. Joutuminen pakanalliseen hoviin tarkoitti, että hovissa piti elää tavalla, joka ei ollut Jumalan tahdon mukainen. Danielille tarjottiin sellaista ruokaa ja juomaa, jota Jumala oli käskyissään kieltänyt syömästä. Daniel päätti lujasti, että hän noudattaisi Jumalan käskyjä eikä söisi kuninkaan pöydän ruokia.

Hoviherrojen päällikkö suostui Danielin ehdotukseen ja antoi Danielille ja hänen kolmelle ystävälleen erikoisvapauden noudattaa juutalaisia tapoja. Se koitui nuorukaisille siunaukseksi, sillä he olivat parempikuntoisia ja ulkomuodoltaan terveempiä kuin kukaan muu kasvatettavista. Jumala antoi heidän elämäänsä myös lahjoja, joita he tarvitsisivat myöhemmin.

Kolmen vuoden kuluttua heidät valittiin kuninkaan palvelijoiksi. Kuningas huomasi, että he olivat kymmenen kertaa etevämpiä kuin mitkään sen valtakunnan viisaat.

Jumala on antanut meille Sanansa, Raamatun, josta meidän tulisi jo pienestä pitäen oppia tuntemaan Jumalan suunnitelma elämäämme varten. Meidänkin tulee tehdä selkeä tahdon ratkaisu siitä, haluammeko noudattaa Jumalan tahtoa elämässämme.

Usein tämä ratkaisu erottaa meidät muista. Teemme asioita, joita kaikki muut eivät tee ja jätämme tekemättä asioita, joita muut ehkä tekevät. Kuten Danielille ja hänen ystävilleen on Jumalan ohjeiden noudattaminen meillekin terveellistä, käytännöllistä ja siunaukseksi, vaikka sitä ei heti huomaisikaan.

Olet myös jo lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset, jotka voivat antaa sinulle viisautta, niin että pelastut uskomalla Kristukseen Jeesukseen. (2. Tim. 3:15)

LAPSET TÄYSILLÄ MUKAAN TOIMINTAAN

Tee maahan kaksi polkua, kapea ja leveä. Polut voit tehdä esimerkiksi kapealla maalarinteipillä tai köydellä ja leveän polun rajaamalla alueen maalarinteipillä tai köydellä. Pyydä lapsia kokeilemaan kulkemista molemmilla poluilla. Kumpi tuntui helpommalta? Miksi? Joskus oikea tie on kapea ja vaikeakulkuinen. Meidän on tehtävä valinta, lähdemmekö kulkemaan sitä polkua vai kuljemmeko leveää polkua, joka ei viekään oikeaan paikkaan, taivaaseen.

Tuo mukanasi limpsaa, karamellejä yms. sekä ruisleipää ja lasillinen maitoa. Kysy lapsilta, kumman vaihtoehdon he valitsisivat aamupalakseen? Lyhyellä aikavälillä ei "makeasta" ole haittaa, mutta heidän elämänsä ja kasvunsa eväiksi ei siitä ole. Ruisleipä ei ehkä vaihtoehtona houkuttele, mutta siinä ovat ne aineet, joiden varassa ihminen kasvaa ja kehittyy. Jumalan antamat elämänohjeet eivät ehkä heti näytä houkuttelevilta. Kuitenkin ne sisältävät ihmisen hyvinvoinnille kaiken tarpeellisen sekä nyt että iankaikkisuudessa.

Ota toiseen käteesi viiden sentin kolikko ja toiseen käteen kahden euron kolikko. Pyydä jonkun lapsista valitsemaan näistä toinen. Kerro ennen valinnan tekemistä, että mikäli valitset viiden sentin kolikon, saat uuden valinnan, mutta jos valitset kahden euron kolikon, et saa toista valintaa. Mikäli lapsi valitsee kahden euron kolikon, anna se hänelle. Mikäli lapsi valitsee viiden sentin kolikon, anna hänen valita vielä kahden euron ja viiden euron välillä. Kumman hän sitten valitseekin, anna se raha hänelle.

Raamattutunnin koonti

Joudumme elämässämme tekemään erilaisia valintoja. Danielin valinta oli, että hän toimii Jumalan antamien neuvojen mukaan, tuli eteen sitten mitä tahansa. Hän oli vakaasti tehnyt päätöksen omasta valinnastaan. Haluatko sinä tänään tai tämän leirin aikana tehdä valinnan lähteä seuraamaan Jeesusta? Muista, että valinta on sinun. Kukaan ei sinua painosta mihinkään suuntaan, vain sinä itse päätät, mitä valitset.

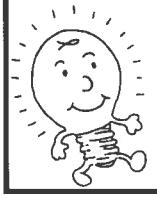

Muistiinpanoja

TUNTI 2.

JUMALA VASTAA RUKOUKSEEN

Daniel 2

Teema:
Rukous
Lauluja:
Rukous on silta
Kuule hyvä Jumala
Laulu Taivaan Isästä

OHJAAJALLE

Toisella raamattutunnilla Daniel ja hänen ystävänsä joutuvat vaikeaan tilanteeseen. Kuningas on suutuspäissään määrännyt kaikki valtakunnan viisaat tapettaviksi, koska nämä eivät pystyneet selittämään kuninkaan salaperäistä unta. Daniel ja hänen ystävänsä rukoilevat Jumalalta apua. Jumala vastaa, ja näin kuningas peruu uhkauksensa.

Tunnin tarkoituksena on kertoa leiriläisille, että Jumala on kiinnostunut meistä ja asioistamme: Hänelle voi rukouksessa kertoa kaikki suuret ja pienet, hyvät ja pahat asiat.

Raamiksen alkuvirittely

Pyydä yksi lapsista apulaiseksesi. Anna hänelle pehmolelu. Pyydä lasta puhumaan pehmolelulle ja pyytämään sitä juoksemaan huoneen ympäri. Kun lapsi on sitä yrittänyt tai tehtävääsi hetken ihmetellyt, kysy lapselta/kaikilta lapsilta: Kuuliko pehmolelu puhettasi? (ei) Miksi se ei kuullut? (koska se ei ole elävä). Jumala kuulee meidän puheemme, koska Jumala on elävä.

Tehkää yhdessä lasten kanssa purkkipuhelimet tai ota yksi purkkipuhelin mukaan raamikselle (purkkipuhelimella tarkoitan kahta jugurttipurkkia, jotka on langalla kiinnitetty toisiinsa). Kokeilkaa puhua purkkipuhelimien avulla toisillenne. Kuulitteko toistenne puheet? Miten kaukaa voitte kuulla toistenne puheet? Jumala kuulee meidän puheemme, kun puhumme hänelle rukoillessamme. Rukous toimii meidän ja Jumalan välisenä "purkkipuhelimena".

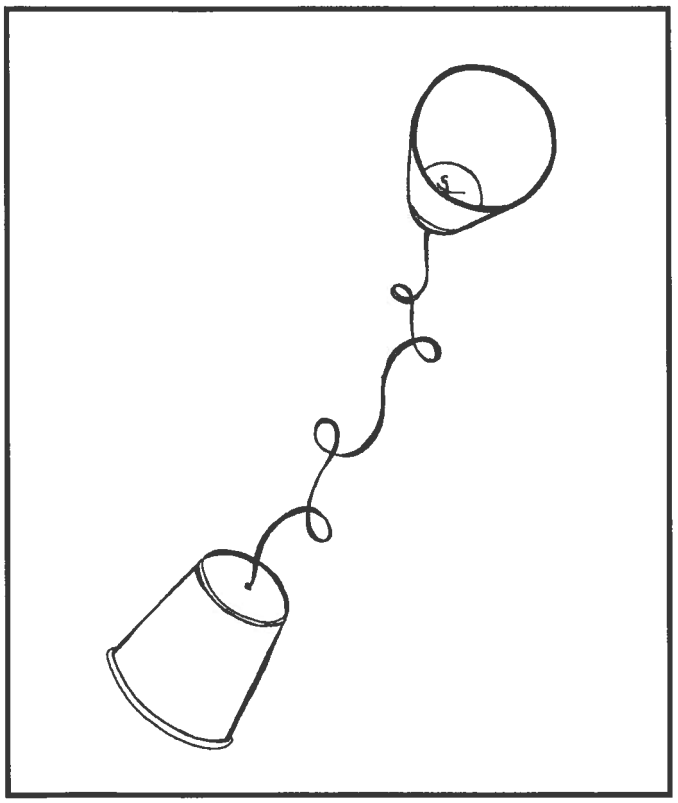

Raamatunkertomus

Danielista on tullut kuningas Nebukadnessarin palvelija. Hän on valtakunnassa arvostettu, viisas mies.

Eräänä yönä kuningas näki unen, jota hän ei ymmärtänyt. Hän vaati kaldealaisia viisaitaan selittämään, millaista unta hän oli nähnyt ja mitä tuo uni tarkoitti. Viisaat vastasivat hänelle, ettei kukaan maan päällä pystynyt sellaiseen. Kuningas suuttui ja määräsi, että kaikki viisaat koko valtakunnassa oli tapettava. Määräys koski myös Danielia ja hänen kolmea ystäväänsä. Luottaen Jumalan apuun Daniel lupasi kuninkaalle, että hän selittää unen ja sen merkityksen.

Daniel meni kotiinsa ja pyysi ystäviään rukoilemaan kanssaan. He rukoilivat, että Jumala armahtaisi heitä. Jumala vastasi rukoukseen ilmoittamalla yöllisessä näyssä Danielille kuninkaan unen.

Daniel kertoi kuninkaalle, ettei kukaan ihminen olisi pystynyt ilmoittamaan unta eikä sen selitystä, mutta taivaassa on Jumala, joka paljastaa kaikki salaisuudet. Kuultuaan, mitä Jumala oli Danielille ilmoittanut, Babylonian pakanakuningas tunnusti elävän Jumalan olemassaolon. Daniel ystävineen sai paljon lahjoja ja heille uskottiin koko Baabelin maakunnan hallinto.

Daniel oli jo pienestä pitäen oppinut rukoilemaan Jumalaa ja kertomaan asioistaan hänelle. Meitäkin, kuten Danielia, voi elämässä kohdata ylitsepääsemättömältä tuntuva asia. Oikea ratkaisu on silloin Danielin tavoin kertoa asiat rukouksessa Jumalalle. Voimme myös pyytää ystäviämme rukoilemaan kanssamme (Matt.18:19,20). Jumala auttaa meitä usein tavalla, jollaista emme osaa edes odottaa (Ap. t.12:5-17).

Kun olemme saaneet apua elämämme vaikeuksiin, tulee meidänkin reilusti kertoa, kuka meitä auttoi. Näin ystävämmekin oppivat tuntemaan, kuinka voimakas Jumala on.

LAPSET TÄYSILLÄ MUKAAN TOIMINTAAN

Leirin isoset tai ohjaajat esittävät jommankumman seuraavista tilanteista:

Lapsi leikkii rauhassa omilla leluillaan (tai esim. rakentaa tai askartelee jotain). Toinen lapsi tulee hänen luo ja sotkee leikin. Sivusta seurannut henkilö aikoo mennä väliin, mutta toteaa ettei yksin voi auttaa. Hän lähtee pyytämään ystäviään avuksi. Kaveriporukalla he menevät kiusaajan ja kiusatun väliin ja saavat riidan sovittua.

Yksi ohjaajista on kävelyllä metsässä. Hän huomaa, että jossakin palaa. Palo näyttää laajenevan nopeasti. Hän ei yksin pystyisi millään sammuttamaan sitä, vaikka yrittääkin. Hän hätääntyy. Lopulta hän hälyttää apua soittamalla palokunnan paikalle. Pari muuta ohjaajaa tulee palokuntana paikalle, sammuttaa palon ja rauhoittaa pelästyneen avunhälyttäjän. Apua pyytämällä saatiin asiantuntijat paikalle ja uhkaava vaara poistettua.

Näiden tilanteiden tarkoituksena on havainnollistaa, mikä merkitys on avun pyytämisellä asiantuntijoilta, joiden taidot ja tiedot voivat ratkaista vaikeita tilanteita. Meillä on taivaassa todellinen Asiantuntija, joka auttaa kun me pyydämme. Apu on juuri sellaista, mitä siinä tilanteessa tarvitsemme.

Mitä Raamattu sanoo, että meidän tulisi tehdä, jos on ongelmia?

Raamattu opettaa meitä kääntymään aina Jumalan puoleen rukoilemalla. Rukous on keskustelua Jumalan kanssa. Rukoileminen ei ole mikään vaikea suoritus, vaan kaikki osaavat varmasti rukoilla. Voit kertoa rukouksessa Jumalalle kaikista iloistasi ja huolistasi. Rukoilla voi missä vain ja milloin vain. Voit rukoilla ääneen tai ihan hiljaa mielessäsi.

Luetaan seuraavat raamatunpaikat Raamatusta. Jaa ne lapsille, jotka osaavat varmasti lukea (isoset voivat auttaa raamatunpaikkojen etsimisessä). Isompien lasten kanssa voidaan ottaa myös seuraava leikki raamatunpaikan etsimiseen:

Aseet tuppeen Raamatut kainaloon

Aseet esiin

Käsi ojennetaan suoraksi ja Raamattu ylös. Sanotaan lapsille raamatunpaikka. Lapset toistavat sen.

Hyökkäykseen

Lapset etsivät paikan Raamatusta, ja se, joka on löytänyt oikean kohdan voi nousta seisomaan.

Tämän jälkeen yksi lapsista lukee kyseisen kohdan ääneen. Sama leikki toistetaan jokaisen raamatunpaikan kohdalla.

Raamatunpaikat:

Matteuksen evankeliumi 7:7
Raamattu kehottaa meitä rukouksessa pyytämään asioita Jumalalta.

Markuksen evankeliumi 11:24
Raamattu neuvoo meitä uskomaan siihen, mitä rukoilemme.

Luukkaan evankeliumi 18:10-14
Jeesus opettaa, että Jumala kuuli vilpittömän miehen rukouksen ja vastasi hänelle. Jumala ei halua meidän rukoilevan sen vuoksi, että voisimme tehdä vain muihin vaikutuksen. Me saamme rukoillen pitää yhteyttä Jumalaan.

RAAMATTUTUNNIN KOONTI

Jumala auttoi Danielia ja hänen ystäviään. Sama Jumala voi auttaa myös sinua tänäänkin, jos vain käännyt rukouksessa Hänen puoleensa. Jumala tahtoo auttaa sinua, koska sinä olet Hänelle niin rakas. Jumalalle kaikki on mahdollista, mikään ongelma ei ole Hänelle liian vaikea. Aina Jumala ei vastaa niin kuin haluaisimme tai heti kun haluaisimme. Jumala kuitenkin tietää aina, mikä on meille parasta, ja toimii sen mukaan.

Lopuksi

Raamattutunnin päätteeksi askarrellaan rukoustaulu. Kirjoita valmiiksi isolle paperille RUKOUSAIHEITAMME. Jaa lapsille kynät ja pieniä paperilappusia, joihin he voivat itse kirjoittaa tai piirtää oman rukousaiheensa. Kaikki rukousaiheet kiinnitetään RUKOUSAIHEITAMME -paperiin. Päätteeksi rukoillaan kaikkien näiden lasten aiheiden puolesta.

Voidaan myös jakaa lapset rukouspareiksi. Parit kertovat toisilleen omat rukousaiheensa ja rukoilevat yhdessä.

Isommille lapsille opetetaan rukouksen kirjoittamisen tueksi **KAP**-rukous. Mikäli on vaikea miettiä miten rukoilisi tai mistä aloittaisi, voi käyttää apuna seuraavaa kaavaa: **Kiitos**, **Anteeksi**, **Pyyntö**. Kirjoitetaan rukoukset Jumalalle käyttäen tätä kaavaa hyväksi.

Muistiinpanoja

TUNTI 3.

NUORUKAISTEN TULIKOE

Daniel 3

Teema:
Luottamus
Lauluja:
Usko
On mulla ilo, ilo, ilo

OHJAAJALLE

Kolmannen raamattutunnin aiheena on luottamus Jumalaan. Danielin kolme ystävää, joita Babyloniassa kutsutaan nimillä Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, kieltäytyivät kumartamasta ja palvelemasta kuninkaan patsasta. He olivat päättäneet palvella vain Jumalaa. Niinpä heidät heitettiin rangaistukseksi tuliseen pätsiin.

Tunnin tavoitteena on opettaa, että Jumala pystyy auttamaan meitä elämän kaikissa tilanteissa, vaikka tilanne näyttäisi meistä itsestämme kuinka mahdottomalta tahansa.

Raamiksen alkuvirittely

Jaa lapset pareiksi ja anna kullekin parille huivi silmien sitomista varten. Toinen parista on sokkona, ja näkevä kuljettaa häntä käsikynkässä ympäri huonetta. Näkevän tulee pitää huolta, ettei sokkona oleva törmää tai kompastu mihinkään. Leikkiä voidaan vaikeuttaa siten, että pidetään vain kädestä kiinni. Isompien lasten kanssa voidaan myös kokeilla sokon ohjaamista siten, että näkevä kulkee sokon takana ja ohjaa sokkoa taputtamalla tätä olkapäälle, kun täytyy kääntyä. Leikin aikana kaikki leikkijät ovat myös mykkiä eli ollaan ihan hiljaa. Kun kuljetuksia on tehty jonkin aikaa, vaihdetaan paria siten, että näkevästä tulee sokko ja sokosta näkevä kuljettaja. Lähdetään kuljettamaan aina ensin käsikynkässä, jotta sokolla on turvallinen olo.

Leikin loputtua keskustellaan lasten kanssa. Uskalsitko luottaa kaveriin? Miksi uskalsit?/Miksi et uskaltanut? Miltä tuntui olla kuljettajana tai sokkona?

Jaetaan lapset pieniin ryhmiin. Jokaisessa ryhmässä keskustelun johtajana toimii leirin isonen. Isonen johdattaa lapset keskustelemaan luottamuksesta. Miksi ovissa täytyy olla lukko? (Ihmiset eivät luota toisiinsa.) Miksi ihmiset eivät voi luottaa toisiinsa? (Kokemukset ovat osoittaneet, että kaikki ihmiset eivät ole luottamuksen arvoisia.) Miten luottamus syntyy? (Täytyy osoittaa, että on luotettava.) Millaiseen kaveriin sinä luotat? (Sellaiseen joka pitää, mitä lupaa.) Miltä sinusta tuntuu, kun olet itse ollut luottamuksen arvoinen? (Tosi hienolta.) Ohjeista isonen keskustelemaan ja kuuntelemaan lasten vastauksia. Painota, ettei ole olemassa oikeita tai vääriä vastauksia näihin kysymyksiin. Sulkeissa olevat vastaukset voivat toimia isosen tukena keskustelussa.

Etsitään Raamatusta seuraava raamatunpaikka (etsinnässä voi käyttää taas "hyökkäykseen" -leikkiä, joka kerrottiin edellisessä raamattutunnin ohjeistuksessa) Psalmi 62:9: "Luottakaa aina Jumalaan, tuokaa hänen eteensä kaikki mikä sydäntänne painaa! Jumala on turvamme." Jumala on meidän turvamme. Raamattu opettaa meitä, että Jumalaan voimme aina luottaa. Joskus kaveri voi pettää lupauksensa, mutta te voitte kuitenkin sopia asian ja olla taas ystäviä. Raamattu sanoo, että Jumala ei koskaan petä. Hänelle voimme tuoda kaikki asiat, jotka meitä painavat, ja Hän pitää meistä varmasti huolen. Jumala rakastaa meitä niin paljon, että haluaa pitää meistä hyvää huolta. Meidän tulee aina luottaa tähän lupaukseen.

Raamatunkertomus

Nyt kuulet miten paljon Danielin ystävät luottivat Jumalaan. He uskoivat, että Jumala pitää heistä varmasti huolta tapahtui mitä tahansa.

Kuningas Nebukadnessar pystytti 30 metriä korkean kultaisen kuvapatsaan ja vaati, että jokainen kumartaisi ja palvoisi sitä. Jos joku ei siihen suostuisi, hänet heitettäisiin tuliseen pätsiin. Danielin kolme ystävää Sadrak, Mesak ja Abed-Nego olivat mukana patsaan vihkiäisjuhlassa. He eivät kuitenkaan suostuneet kumartamaan sitä. Heistä kanneltiin heti kuninkaalle.

Kuningas suuttui siitä ja käski tuoda miehet eteensä. Heille tarjottiin mahdollisuutta pelastua tulisesta pätsistä. Kuningas oli varma siitä, ettei sellaista Jumalaa olekaan, joka voisi pelastaa heidät varmasta kuolemasta. Suostuminen kuninkaan ehdotukseen olisi siis ainoa vaihtoehto selvitä hengissä.

Sadrak, Mesak ja Abed-Nego olivat kuitenkin lujasti päättäneet pysyä elävän Jumalan palvelijoina. He olivat valmiit vaikka kuolemaan sen sijaan, että luopuisivat uskostaan. He olivat varmoja siitä, että Jumala huolehtisi heistä. Tästä kuningas suuttui ja määräsi rangaistuksen pantavaksi täytäntöön.

Jumala näytti suuruutensa ja teki ihmeen pelastamalla miehet tulesta. Hämmästynyt kuningas ylisti Jumalaa ja määräsi kaikki valtakunnassaan kunnioittamaan Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon Jumalaa.

Jeesuksen seuraajana oleminen on niin hieno asia, että siitä kannattaa pitää kiinni kaikissa elämäntilanteissa. Usein varsinkin koulussa joudumme tilanteisiin, joissa on vaikea näyttää uskovansa Jumalaan ja Jeesukseen. Olisi paljon helpompi käyttäytyä samalla tavalla ja olla samaa mieltä kuin kaikki muutkin.

Keskustele lasten kanssa. Minkälaisissa tilanteissa uskova ei voi mennä porukan mukana, mistä syystä? Jos erilaisena oleminen pelottaa, on hyvä muistaa, että Jeesukseen voi luottaa myös tällaisissa asioissa. Hän on valmis auttamaan ja on vierellämme erityisesti vaikeina hetkinä.

LAPSET TÄYSILLÄ MUKAAN TOIMINTAAN

Luottamusta voidaan havainnollistaa vielä seuraavanlaisella "luottamustestillä". Kahdeksan ohjaajaa asettuu kahteen tiiviiseen riviin vastakkain ja ojentavat kätensä suoriksi eteensä. Vastakkaisten rivien tulee seisoa noin käsivarren mitan päässä toisistaan. Luottamustaan testaava ohjaaja tai leiriläinen asettuu seisomaan pöydälle tai korkealle penkille, jolta hän kaatuu jäykin vartaloin kiinniottajien käsivarsille.

Toinen havainnollistamiskeino on kertomus hiilikellaripojasta:

Isä ja poika olivat lapioimassa hiiliä pihalta alas hiilikellariin. Poika oli ylhäällä ja lappoi hiiliä luukusta, isä oli alhaalla pimeässä kellarissa ja lapioi siellä. Poika halusi välillä mennä kellarin puolelle ja huusi luukusta, ottaisiko isä kiinni kun hän hyppäisi. Pian kuuluikin noesta mustan isän ääni: "Hyppää vain, minä otan kiinni." Poika yritti katsoa tarkkaan, mutta eihän hän nähnyt pimeään kellariin, missä kohtaa nokinen isä oikein oli. Poika kysyi uudelleen, ottaisiko isä varmasti kiinni. Isä vakuutti ottavansa. Poika ei vieläkään nähnyt isää, vain ääni kuului. Hänen olisi hypättävä, vaikka isää ei näkynytkään. Niin poika hyppäsi ja päätyi turvallisesti isänsä syliin.

Lopuksi:

Kirjoitetaan vielä ryhmissä omat huolenaiheet paperille. Sen jälkeen luetaan huolet Jeesukselle ja revitään paperit. Kaikki asiat jäävät Jeesuksen hoitoon.

Muistiinpanoja

TUNTI 4.

DANIEL MENESTYY

Dan. 2:48-49, 5:29, 6:1-4

Teema:
Menestys
Lauluja:
Kuule, Hyvä Jumala
Pyhiinvaeltajan laulu

OHJAAJALLE

Neljännellä raamattutunnilla Daniel on jo ikääntynyt mies. Neljäkymmentä vuotta hallinnut Nebukadnessar on kuollut, ja maassa on uusi kuningas. Daniel on menestynyt ja hänestä on tullut arvostettu hallitusmies. Kaiken menestyksen keskellä Daniel kuitenkin yhä uskollisesti palvelee Jumalaa.

Tunnin tavoitteena on kertoa Jumalasta koko elämän Herrana, niin vaikeiden kuin hyvienkin aikojen Herrana. Jumalaa ei saa unohtaa yltäkylläisyyden ja hyvinvoinnin keskelläkään.

Raamiksen alkuvirittely

Ota mukaan raamattutunnille erilaisia ns. turvallisia esineitä mm. pehmolelu, leikkiauto, tyyny, kynä, jne. sekä ns. vaarallisia esineitä mm. tulitikut, puukko, (isompien kanssa voisi harkiten käyttää vielä mm. kaljapulloa) jne. Esittele niitä lapsille ja kysele: Onko tämä sinun mielestäsi turvallinen? Miksi? Entä tämä? Mitä tekisit, jos näkisit jonkun leikkivän tällä?

Näytä lopuksi Raamattua. Kysy lapsilta: Mitä mieltä te olette tästä? Voiko tähän Sanaan turvautua? Onko se turvallinen? Anna lasten kertoa omista ajatuksistaan, mutta johdata keskustelua siihen, että Raamattu on Jumalan lahja meille. Se on Jumalan ohjekirja tähän elämään.

Ohjaajat näyttelevät kaksi eri tilannetta, joiden pohjalta keskustellaan, oliko toisen päähenkilön päätös oikein.

Ensimmäinen tilanne:

Kerrostaloon muuttaa uusi lapsi, jolla ei ole ennestään kavereita. Hän joutuu olemaan yksin pihalla, kun muilla on omat leikkinsä. Yksi talon lapsista huomaa yksinäisen taloon muuttajan ja ottaa tämän kaverikseen.

Toinen tilanne:

Aikaa on kulunut jonkin verran. Nyt taloon muuttaneesta uudesta lapsesta on tullut todella suosittu pihan lapsien keskuudessa. Hän ei ole enää huomaavinaankaan sitä lasta, joka ensimmäisenä otti hänet mukaan leikkeihin, vaan ylimielisesti jättää tämän yhteisten menojen ulkopuolelle.

Esityksen jälkeen keskustellaan siitä, mikä meni toisessa tilanteessa pieleen ja mikä olisi ollut oikea tapa käyttäytyä.

Raamatunkertomus

Joutuessaan pakkosiirtolaisuuteen Daniel oli tavallinen juutalaispoika.

Hän sai kuitenkin kokea elämässään paljon menestystä. Ensimmäinen askel menestykseen oli se, että hänet valittiin lukuisten muiden joukosta hoviin kasvatettavaksi. Valituista Daniel ystävineen oli kymmenen kertaa muita viisaampi.

Myöhemmin kuningas korotti Danielin koko Baabelin maakunnan herraksi ja viisaiden ylimmäksi päämieheksi. Kuningas antoi myös paljon suuria lahjoja hänelle. Daniel oli etevämpi muita valtaherroja, sillä hänessä oli erinomainen henki. Kaiken tämän menestyksen keskellä Daniel palveli uskollisesti Jumalaa ja rukoili säännöllisesti joka päivä.

Menestys on ihmiselle usein suurempi koettelemus kuin vaikeudet. Vaikeuksissa ihminen kääntyy herkästi Jumalan puoleen ja pyytää apua ja lohdutusta. Miettikää yhdessä tilanteita, joissa on helppo kääntyä Jumalan puoleen, ja tilanteita, joissa Jumala saattaa unohtua.

Danielin elämä opettaa meille, että kaikissa elämän olosuhteissa palvelisimme Jumalaa uskollisesti. Käytännössä tämä tarkoittaa jokapäiväistä Raamatun lukemista ja rukousta, kaikkien asioiden kertomista Jumalalle.

LAPSET TÄYSILLÄ MUKAAN TOIMINTAAN

Varaa kirjekuoria jokaista lasta varten. Laita kirjekuoriin pieni lappunen, jossa on jokin raamatunpaikka. Kerro lapsille, että olette saaneet postia. Yksi isosista on pukeutunut postinkantajaksi ja tulee jakamaan kirjeet lapsille. Etsikää raamatunpaikat ja lukekaa ne ryhmissä ääneen. Keskustele tämän jälkeen lasten kanssa. Miksi Jumala on antanut meille Sanansa, Raamatun? Miksi on tärkeää lukea sitä joka päivä? Anna lasten vastata kysymyksiisi rauhassa. Kerro sitten, että Jumala haluaa puhua meille Sanansa kautta. Se on ohjekirjamme elämään. Jeesus on paras ystävämme. Haluamme jatkuvasti oppia tuntemaan Jeesusta lisää ja muuttua Hänen kaltaisekseen. Kun luemme Raamattua joka päivä, kasvamme omassa uskossamme ja Jeesuksen tuntemisessa.

Raamatun lukeminen kannattaa aloittaa Uudesta testamentista. Kehota lapsia aloittamaan Raamatun päivittäinen lukeminen. Aloittaa voi vaikka Johanneksen evankeliumista tai Markuksen evankeliumista ja lukea sen jälkeen kaikki evankeliumit läpi. Myöhemmin voi lukea koko Uuden testamentin läpi. Kerro lapsille, ettei haittaa, vaikka ei heti ymmärrä kaikkea mitä lukee. Kannattaa silti jatkaa lukemista ja kysyä uskovilta ystäviltä niitä asioita joita ei ymmärrä.

Raamatun lukemisen yhteydessä voi pitää vaikka seuraavanlaista päiväkirjaa:

- Lue yksi Raamatun luku.
- Jatka tämän jälkeen seuraavia lauseita.
- Tästä raamatunkohdasta opin...
- Jumala puhui minulle tämän raamatunpaikan kautta...
- Tämän raamatun paikan jälkeen jäin miettimään...
- Tämän raamatunpaikan luettuani haluan...

Tämän keskustelun jälkeen pyydä lapsia valitsemaan vierestään pari itselleen. Parit seisovat peräkkäin ja takana oleva ottaa etumaista olkapäistä kiinni. Etumainen lähtee kulkemaan vapaasti tilassa. Perässä tuleva yrittää seurata täysin edessä kulkevaa astumalla samoihin jalanjälkiin. Hetken kuluttua vaihdetaan rooleja toisinpäin.

Harjoituksen jälkeen keskustellaan. Oliko helppoa seurata parin jalanjälkiä? Oletko ollut joskus tilanteessa, että olet joutunut etsimään tietä? Miltähän olisi silloin tuntunut, jos mukana olisi ollut joku, joka olisi osannut jo tien? Jumalan sana on meille ne jäljet, joita meidän tulisi seurata. Mikäli emme lue Raamattua, saatamme kadottaa sen tien ja eksyä. Siksi on tärkeää, että luemme aina Raamattua.

Lopuksi

Askarrellaan omat kirjanmerkit oman Raamatun väliin. Kirjanmerkin voi askarrella kartongista leikaten ja sen voi koristella tarroilla sekä nauhalla.

Muistiinpanoja

TUNTI 5.

PETOJEN KESKELLÄ

Daniel 6

Teema:
Uskollisuus
Lauluja:
Liekkilaulu
Tahtoisin toivoa sinulle
Tuulien teitä

OHJAAJALLE

Viidennen raamattutunnin ydinaiheena on uskollisuus Jumalaa kohtaan. Daniel on nyt jo vanha mies, jolla on valtakunnassa paljon vaikutusvaltaa. Hänen menestymisensä herättää kateutta. Danielia vastaan punotaan juoni, jonka seurauksena hänet heitetään leijonien luolaan.

Tunnin tavoitteena on opettaa, kuinka tärkeää on tietää millaiseen Jumalaan uskoo ja sitten pysyä tässä uskossa elämän kaikissa vaiheissa.

Raamiksen alkuvirittely

Aloitetaan raamattutunti leijonaleikillä. Kaikki lapset muuttuvat leijoniksi. Leijonat lähtevät kulkemaan tilassa ja etsimään saalista. Ohjaajan antamasta merkistä kaikki leijonat nukahtavat. Nukkuessaan leijonat eivät saa aukaista silmiään, eivätkä herätä vaikka kuka yrittäisi tehdä mitä tahansa. Ohjaajan merkistä aloitetaan taas saalistaminen. Kun leijonat nukkuvat, isoset ja ohjaajat yrittävät herättää heitä kertomalla mielenkiintoisia asioita tai tuottamalla mielenkiintoa herättäviä ääniä.

Leikin jälkeen lapsilta kysytään, oliko vaikea nukkua leijonana? Tekikö mieli avata silmät? Pystyitkö pysymään hiljaa ja nukkuvana? Elämä myös houkuttelee meitä usein luopumaan uskosta. Mitä tällaiset asiat voisivat olla? Mitä silloin voisi tehdä? Silloin voi rukoilla Jumalalta apua ja yrittää täysillä pysyä siinä, minkä päätöksen on tehnyt, vaikka eteen tulisi mitä tahansa.

Raamatunkertomus

Nyt kuulet kertomuksen, miten Daniel pysyi uskossaan. Hänenkin elämäänsä tuli asioita, jolloin varmasti myös hänellä oli kiusaus luopua uskostaan. Danielin menestys sai aikaan sen, että toiset valtaherrat alkoivat kadehtia häntä. He yrittivät löytää Danielin työstä jonkin virheen, josta voisivat syyttää häntä. Mutta hän teki kaiken oikein ja tunnollisesti. Ainoa, mistä he ajattelivat saavansa Danielin syytteeseen, oli hänen uskollinen Jumalan palvelemisensa.

Kavalalla juonella he saivat kuningas Dareioksen säätämään lain, joka kielsi kaiken jumalanpalveluksen. Ainoastaan kuningasta sai kumartaa. Lain rikkoja heitettäisiin leijonien luolaan.

Saatuaan tietää uudesta laista Daniel meni tapansa mukaan kotiinsa ja rukoili Jumalaa, vaikka tiesi sen olevan kiellettyä. Hän ei tahtonut elää ilman yhteyttä Jumalaan. Hänestä kanneltiin heti kuninkaalle, joka määräsi rangaistuksen täytäntöön pantavaksi.

Daniel oli kuninkaan ystävä ja arvostettu mies. Siksi kuningas toivoi, että hän olisi voinut pelastaa Danielin. Kuningas Dareios ei kuitenkaan voinut kumota itse säätämäänsä lakia, kuten juonittelijat hänelle muistuttivat, ja niin rangaistus oli väistämätön. Dareios toivoi, että Jumala pelastaisi Danielin.

Seuraavana aamuna, heti aamun sarastaessa kuningas meni luolalle, jonka suu oli varmuuden vuoksi sinetöity, ettei kukaan pääsisi auttamaan Danielia pakoon. Dareios huusi luolaan ja kysyi, oliko Jumala, jota Daniel lakkaamatta palvelee, auttanut tätä.

Daniel oli vahingoittumaton. Leijonat eivät olleet koskeneet häneen. Daniel vakuuttaa, että hän on syytön Jumalan edessä, eikä ole tehnyt rikosta kuningastakaan vastaan. Niin Jumala saa taas kunnian pakkosiirtolaisuuden maassa. Kuningas Dareios on oppinut tuntemaan elävän Jumalan henkilökohtaisesti.

Danielilla oli jo runsaasti ikää raamattutunnilla kerrottujen tapahtumien ajankohtana. Kaikissa elämänsä tilanteissa hän oli ollut uskollinen Jumalalle.

Jumala haluaa meidänkin elämämme kokonaisena omakseen. Se tarkoittaa kaiken jakamista Jumalan kanssa. Meidän elämämme ei ehkä ole yhtä värikäs kuin Danielin, mutta eriasteisia vastoinkäymisiä joutuu jokainen kohtaamaan. Silloin on tärkeää tietää, mihin uskoo ja pysyä siinä (2. Tim 3:15). Jumala kyllä huolehtii omasta osuudestaan ja antaa meille avun oikeaan aikaan.

Joskus meitä voidaan jopa kieltää palvelemasta Jumalaa (rukoilemasta, lukemasta Raamattua, menemästä toisten uskovien pariin). Mitä silloin on tehtävä? Keskustelkaa asiasta.

Danielin uskon kautta myös kuningas oppi tuntemaan Jumalan. On tärkeää kertoa omasta uskostaan myös muille. Jeesuskin antoi opetuslapsilleen käskyn. Luetaan se Raamatusta (Mark. 16:15). Etsitään jälleen raamatunpaikka hyökkäysleikin avulla. Myös sinä voit olla viemässä tätä viestiä eteenpäin. Sinun ei tarvitse lähteä Suomesta toiseen maahan, vaan voit toteuttaa tätä lähetyskäskyä omassa elämässäsi. Kenelle sinä voisit kertoa Jeesuksesta? Anna lasten miettiä ja vastata? Voit kertoa Jeesuksesta kavereillesi, perheellesi, opettajillesi, sukulaisillesi ja kaikille tutuillesi. Miten sinä voisit kertoa? Jeesus auttaa sinua kertomisessa, sinun tulee vain rukoilla ja pyytää apua. Hän haluaa myös täyttää sinut Pyhällä Hengellä, jotta saisit voiman kertomiseen.

Luetaan vielä Raamatusta Dan. 6:28.

Jumala pelastaa, antaa synnit anteeksi ja voi tehdä tunnustekoja ja ihmeitä meidän jokaisen elämässä.

LAPSET TÄYSILLÄ MUKAAN TOIMINTAAN

Miten sinä voisit palvella Jumalaa? Rakennetaan yhdessä palvelupuu. Tee valmiiksi puunrunko. Tämä voi olla aito puunoksa tai ruskeasta pahvista tehty puunrunko. Jaa lapsille vihreästä paperista leikattuja lehtiä, joihin he voivat kirjoittaa asioita miten he voisivat palvella Jumalaa. Jumalaa voi palvella myös auttamalla lähimmäisiä. Ketä sinä voisit auttaa? Miten?

Palvelevat kädet

Jokainen lapsi piirtää oman käden kuvan kartongille ja leikkaa sen irti. Pahvikäteen kirjoitetaan lapsen nimi ja "palvelee Jumalaa käsillään" esim. Veera palvelee Jumalaa käsillään. Keksikää myös muita asioita, millä voisi palvella Jumalaa ja miten (jaloilla, suulla, tanssilla, draamalla...).

Pienempien raamattutuntilaisten kanssa voidaan askarrella leijonakäsinuket raamattutunnin päätteeksi. Käsinuket syntyvät paperipussista, jonka pohjaan piirretään leijonan kasvot ja reunoille kiinnitetään liimaamalla villalangoista leijonan harja.

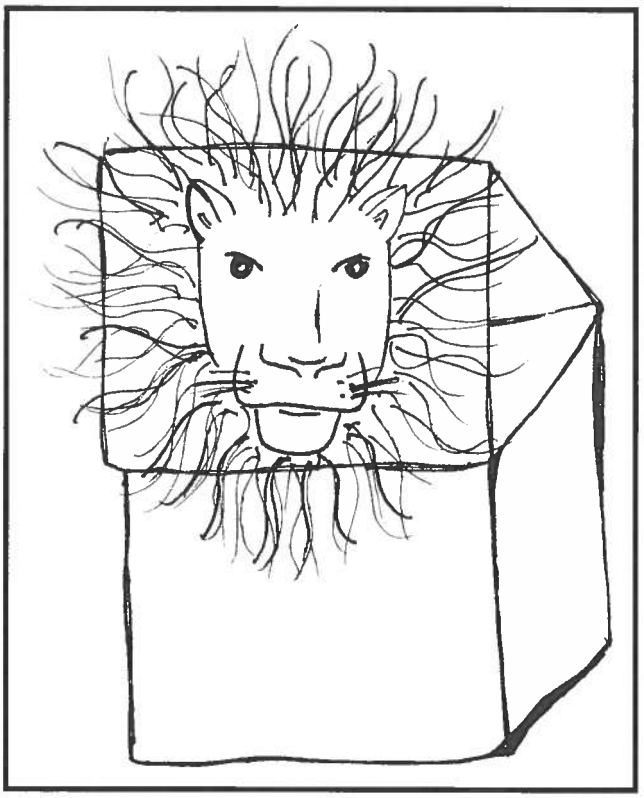

Muistiinpanoja

JATKOKERTOMUKSET 1-4

Kertomuksen ensimmäinen osa valmistelee leirin toista raamattutuntia, jonka aiheena on rukous. Jatkis 2 sivuaa kolmatta tuntia aiheenaan luottamus. Jatkis 3 käsittelee menestystä, ja jatkis 4 vie meidät "leijonien luolaan".

Jatkikset sopivat iltanuotiolla luettavaksi, kerrottavaksi tai esitettäväksi tarinoiksi.

JATKIS 1

Valmistaa 2. raamattutuntia

– Hei hei nyt sitten! Tulen hakemaan sinut sitten leirin loppupäivänä niin kuin sovittiin, huikkasi äiti ja veivasi autonikkunan kiinni. Auto häipyi metsätielle, keinui pahimpien juurakoiden yli ja lopulta katosi mutkan taakse.

Oskari seisoi reppuineen ja makuupusseineen siinä, mihin äiti oli hänet jättänyt. Kesäleiristä oli puhuttu kuukausia. Oskari oli itse ehdottanut sitä, vaikka ei ennen ollut leirillä ollutkaan. Kaverit olivat koulussa kertoneet omista leirikokemuksistaan, ja tottahan reipasta kaupunkilaiskaveria oli leirielämä alkanut kiehtoa

Niin lehdestä löytyi sopiva leiri läheltä Arosen perheen kesäpaikkaa. Oskari oli itse kirjoittanut ilmoittautumisensa, ja vielä soittanut ennen leirin alkua varmistuksen. Ja kuitenkin nyt, kun se suuri päivä oli elettävänä, Oskarin vatsaa kouraisi. Jännitystäkö lienee ollut vai pelkoa.

Muutaman kerran Oskari oli iltarukouksessaan pyytänyt Jumalalta, että hänen ei tarvitsisi jäädä leirillä yksin. Nyt sama pieni rukous tuli hänen mieleensä. Toivottavasti Jumala ehti sen kuunnella, Oskari mietti. Ajatuksia kun pojan päässä vilisi huimaa vauhtia, toisiaan takaa ajaen ja välillä sotkeutuen omaan menoonsa. Jännitystä se oli. Ja vähän pelkoa.

Oskari nielaisi. Hän ei tuntenut ketään. Hän oli muualta. Ympärillä parveili suunnilleen hänen ikäisiään tyttöjä ja poikia. Kaikilla tuntui olevan joku tuttu. Kaikilla. Olihan toki leirinjohtaja käynyt toivottamassa tervetulleeksi ja käskenyt odottaa tässä vähän aikaa. Vähän aikaa – se tuntui ikuisuudelta. Siinä seisoi Oskari Aronen kamppeineen ja odotti. Tämä oli Oskarin ensimmäisen kesäleirin alku, eikä kymmenvuotiaan elämänviisaudella tiedetty, millainen leiristä tulisi.

– Sinä olet varmasti Arosen Oskari. Minä olen Saara, yksi leirin isoista siskoista. Otahan reppusi niin minä näytän sinulle, missä teltassa asut.

Saara oli jo siepannut Oskarin makuupussin kainaloonsa ja lähti edeltä. Oskari joutui ottamaan pari juoksuaskelta tavoittaakseen Saaran, joka oli muutaman askeleen matkalla ehtinyt selittää parikin asiaa leiristä. Puhetta jatkui koko leirialueen läpi. Sinne tänne männikön keskelle oli kohoamassa vihreitä puolijoukkueetelttoja, harjakattoisia "Nigereita", olipa seassa pari oranssia soputelttaakin.

– Sinä asut tällaisessa sissiteltassa. Me saatiin näitä lainaksi nuorisotoimistolta. Tähän mahtuu kymmenkunta poikaa, joten kavereita kyllä varmasti löytyy, selitti Saara. – Minun pitää juosta vielä hoitamaan pari juttua. Sinulla on ihan reilusti aikaa asettua taloksi, tai siis teltaksi. Kun kuulet lehmänkellon soiton tuolta aukiolta, niin tiedät että ohjelma alkaa. Kyllä sinä sinne osaat, kun tulet muiden telttalaistesi perässä.

Saara heilautti kättään ja kääntyi takaisin. Oskari kumartui ja työnsi tavaransa edellään telttaan. Teltan vihreässä hämärässä oli puolentusinaa poikaa. Toiset olivat purkamassa makuualustojaan, pari kaveria istui tai makaili reppuihinsa nojaten.

– Olisiko tässä vapaa paikka? kysyi Oskari raitapaitaiselta pojalta, jonka yläpää oli puoliksi kaivamassa isoa rinkkaa. Rin-

kasta nousi raitapaidan jatkeeksi kihara tukka ja pisamainen naama.

– Joo, laita vain kamasi siihen. Mun nimi on Leevi, kuka sinä olet?

– Arosen Oskari. Oletko sinä täältäpäin?

– Me asutaan tuolla kirkonkylässä. Näistä kavereista on kaksi mun luokalla ja loputkin samasta koulusta. Sen verran pieni paikka tämä on, että melkein kaikki tuntee toisensa. Mutta kyllä noissa muissa teltoissa on eri kyliltä, selitti Leevi yrittäen samalla löytää jotain rinkastaan.

– Onko sulta hävinnyt jotakin? Oskari kysyi ja alkoi itsekin levittää makuualustaansa.

– Shortsit. Minä kyllä ihan varmasti olin pakkaavinani ne tänne, mutta nyt niitä ei löydy mistään, Leevi puhisi rinkkansa sisältä.

– Meidän äiti sulloi mun reppuuni ainakin kolmet. Jos sulle mahtuu samankokoiset kuin mulle, niin voit ihan hyvin lainata mun shortseja, Oskari ehdotti.

Pojat jatkoivat tavaroiden purkamista jutellen samalla niitä näitä. Leevi esitteli muut teltan pojat Oskarille. Leevi oli todellinen leirikonkari, joka oli ehtinyt olla ainakin viidellä leirillä vaikka olikin vain vuoden Oskaria vanhempi.

– Ai, sinä olet eka kertaa, Leevi katsahti Oskaria. – No, sitten sinulla on paljon uutta. Eikä se niin kamalaa ole, lohdutti Leevi. – En minä ajatellutkaan, virnisti Oskari kuitenkin salaa kiitollisena siitä, mitä Leevi oli sanonut.

Leiri oli Oskarin kohdalta alkanut, vaikka varsinaisen ohjelman käynnistymiseen tarvittaisiin vielä lehmänkellon ääni aukiolta. Tuleminen vieraalle paikkakunnalle, outojen ihmisten joukkoon, oli vähän pelottavaa, varsinkin alussa. Leevi tuntui kuitenkin reilulta kaverilta. Oskarista oli jotenkin turvallista olla samassa teltassa, viereisellä petipaikalla.

Lehmänkellon kalina aloitti leirin. Ensimmäiseen leiripäivään mahtui monenlaista menoa. Iltanuotion hiivuttua käytiin vielä viileässä illassa pesulla lammen rannassa. Hiljalleen leiriläiset vetäytyivät telttoihinsa. Isoset kävivät tarkistamassa, että kaikki on hyvin.

Oskari tuijotti teltan kattoon. Jostakin teltan läheltä kuuluivat pehmeät askeleet kanervikossa, sitten tuli hiljaista. Pojat kääntyilivät makuupusseissaan ja yksi toisensa jälkeen alkoivat hengittää unisen raskaasti.

– Leevi, oletko sä vielä hereillä? kuiskasi Oskari.

– Mmmh, kuului Leevin makuupussista.

– Mitä nyt?

– Sitä minä vaan, että minusta on ollut mukavaa, kun sinä olet auttanut minua tänään.

– Ai jaa. Ei se mitään. Sitä paitsi sinähän olet pärjännyt ekakertalaiseksi ihan hyvin. Nukutaan nyt, huomenna on aikainen herätys, kuiskasi Leevi ja kiertyi makuupussissaan pienelle kerälle.

– Hyvää yötä, Oskari vastasi.

Sinä iltana, Oskarin ensimmäisen leirin ensimmäisenä iltana, kuunteli Jumala tarkkaan Oskarin rukouksen: ”Kiitos, että mä olen Leevin vierustoverina. Anna meistä tulla hyvät kaverit. Aamen.” Oskari veti makuupussin nauhat tiukemmalle, hengitti rauhallisesti viileää yöilmaa ja vaipui uneen.

JATKIS 2

Valmistaa 3. raamattutuntia

Lehmänkello kalkatti leiriaukiolla. Oskari ja Leevi solmivat vielä viimeisiä rusetteja lenkkarinnauhoihin ja kompuroivat sitten ulos teltan oviaukosta. Suurin osa leiristä oli jo ilmoitustaulun edessä, kun pojat hölkkäsivät joukon jatkoksi.

Aamulla oli ilmoitettu iltapäivän maastoleikistä, ja nyt olivat kaikki tunkemassa lähemmäksi ilmoitustaulua katsomaan oman parinsa lähtöaikaa. Oskari oli heti aamulla kysynyt, lähtisikö Leevi hänen parikseen lenkille. – Ilman muuta! oli Leevi vastannut. Sitten oli sovitettu Oskarin kolmansia shortseja lenkkiasuksi.

– Mehän ollaan kuin joku maajoukkue, nauroi Oskari, kun he verryttelivät samanlaisissa shortseissa kentällä.

– Huomasitko, että me lähdetään viimeisenä?

– Joo, mutta ollaanhan sitten hyvissä takaa-ajoasemissa. Varsinainen kuuma ryhmä, heh heh, virnuili Oskari. – Mun kyllä pitää laittaa kuminauha näihin laseihin, ettei ne putoa päästä.

Oskari otti lasit nenältään ja näpersi nauhan sankoihin kiinni. Lasit olivat paksut. Pullonpohjarillit, ilkkuivat luokkakaverit joskus. Lasit saivat Oskarin näyttämään oikealta lukutoukalta, mutta tosiasiassa poika ei radalla jäänyt yhtään urheilullisemman näköisiä kavereitaan jälkeen. Ilman lasejaan Oskari ei tullut toimeen. Kaikki näytti usvaiselta, eikä lukeminenkaan luonnistunut.

Yksi toisensa jälkeen juoksuparit katosivat metsäpolulle.

– Reitillä on hyvät viitat. Seuratkaa niitä, niin hyvin selviätte, muistutti lähettäjä poikia, jotka pinkaisivat tyhjenneeltä leiriaukiolta matkaan.

Kapea polku oli lenkkarien alla sopivan kimmoisa. Mäkisessä maastossa pääsi toden teolla testaamaan kuntoaan. Ja mikäs tässä juostessa, kun ilmakin oli hyvä.

– Saa nähdä, milloin tulee ensimmäinen pari selkä edellä vastaan, huohotti Leevi, jolle kilpaileminen oli kuin toinen luonto. Aina piti yrittää, ja jos ei muuta niin ainakin parantaa omaa ennätystään.

– Niitä viittoja ei ole näkynyt vähään aikaan, huomautti Oskari.

– Ei niin, mutta ei me nyt olla ohikaan juostu, Leevi vastasi hiljentäen kuitenkin vauhtiaan.

Pojat hölkkäsivät hiljalleen eteenpäin katsellen tarkkaan polun molemmille puolille. Kumpikaan ei puhunut mitään. Lopulta he pysähtyivät.

– Taidetaan olla väärällä reitillä, Leevi myönsi. – Meidän olisi varmasti pitänyt kääntyä vasempaan tuolla jo aika kauan sitten, mutta me tultiin suoraan, hän muisteli.

– Ei auta muu kuin kääntyä takaisin, Oskari huokaisi ja alkoi jo kävellä vastakkaiseen suuntaan.

– Älähän nyt vielä mene. Minusta tuntuu, että me voitaisiin oikaista. Jos me lähdetään kiertämään, me ei ikinä saada siedettävää aikaa. Saman tien Leevi alkoi katsella sopivaa kohtaa polunvarsipensaikossa.

– Tästä taitaa olla paras mennä.

– Kuule, minusta oikaiseminen ei ole kovin fiksu idea. Mennään varmempaa polkua, vastusteli Oskari.

– Tule nyt vaan. Kyllä me ihan helposti päästään takaisin oikealle reitille.

Oskari epäröi hetken, mutta lähti sitten seuraamaan Leeviä, joka oli jo hyvän matkaa puskemassa pusikon läpi. Maasto muuttui vähitellen hankalammaksi. Leevi kulki määrätietoisen tuntuisena edellä. Näytti siltä, että oikea reitti oli kiertänyt edessä olevan jyrkän mäen vasemmalta puolelta, kun pojat olivat itse lähteneet oikeanpuoleiselle polulle. Nyt oli päästävä mäen yli. Pojat etenivät hitaasti vaikeassa louhikossa. Jalka liukui sammaleisilla kivenlohkareilla ellei ollut tarkkana. Jyrkänteen varjopuolella oli viileää, mutta Oskarin ja Leevin pintaan oli kiipeäminen nostanut jo hien.

Pojat pysähtyivät tarkastelemaan nousua. Reitti ei ollut mistään kohtaa helppo, mutta takaisinkaan ei enää kannattanut

kääntyä. Leevi edellä ja Oskari heti kannassa lähdettiin kallioiden välistä ylöspäin. Äkkiä Oskari huomasi, kuinka sammal liikkui Leevin jalkojen alla ja koko poika alkoi liukua alaspäin. Leevi yritti pysäyttää liu'un käsillään, mutta yhä enemmän sammalta irtosi. Viimeisenä keinona hän tarttui Oskarin jalkaan. Oskari menetti tasapainonsa ja molemmat pojat kierivät kallioiden väliin, parin metrin syvyiseen onkaloon.

Hetken aikaa oli hiljaista. Sitten Leevi kampesi itsensä polvilleen ja alkoi puhdistaa roskia ja sammalia päältään.

– Sattuiko pahasti? hän kysyi Oskarilta, joka piteli päätään ja toisella kädellä haroi maata.

– Ei oikeastaan. Lasit vain tippuivat jonnekin.

Leevi löysi vähän ajan päästä sammalien seasta lasit, joista toinen linssi oli pudonnut. Hetken penkomisen jälkeen osui käsiin linssikin.

– Taisivat vähän vääntyä, tarkasteli Oskari lasejaan. – Laitetaan linssi takaisin sitten leirillä. Nyt pitää pärjätä yhdellä silmällä. Mitenkähän täältä pääsee ylös?

Pojat olivat kuin kaivossa. Onneksi putous ei ollut pitkä, ja onkalon pohjalla oli sammalta. Olisi voinut käydä pahemminkin. Mutta ylöspääsyssä oli uusi pulma. Leevi yritti hypätä ja saada otteen kuilun reunalle pistävistä juurista, mutta ne olivat auttamattomasti liian korkealla.

– Ei me hyppäämällä päästä täältä. Kun olisi edes joku keppi, pohti Leevi.

– Vaan kun ei ole. Mitäs jos sinä nousisit mun olkapäilleni?

– Miten niin? Minähän painan enemmän kuin sinä, Leevi vastusti.

– Tehdään nyt kuitenkin niin päin. Sinä ainakin näet vähän paremmin, mihin tarttua. Sitä paitsi, pitäähän minunkin luottaa siihen, että sinä jaksat hinata minut ylös, Oskari perusteli.

Leevi katsoi vakavasti Oskaria, joka oli tosiaan häntä heiveröisempi. Ilman lasejaan Oskari ei kuitenkaan nähnyt, mikä puunjuurista oli tarpeeksi vahva tarttua.

– No, kyllä minä luotan. Ja ainakin mä jaksan vetää sinut tästä loukosta.

Oskari otti tukea kolon seinästä, kun painavampi Leevi kapusi hänen harteilleen. Multaa, sammalta ja roskia tippui hänen päälleen, kun Leevi lopulta löysi tukevan juuren, jonka avulla veti itsensä kuopan reunalle. Varmistettuaan jalansijansa Leevi ojensi kätensä alas Oskarille. Oskari rimpuili itsensä seinää pitkin ylös.

– Yksin mä en olisi kyllä päässyt tuolta ylös, sanoi Leevi ja katsoi alas petollisen syvään onkaloon.

– No, en kyllä minäkään. Mennäänkö alakautta takaisin?

Pojat laskeutuivat varovasti rinteen juurelle ja lähtivät tulojälkiään pitkin kohti leiriä.

– Oletko muuten ajatellut, että olisi joskus kiva kokeilla vuoristokiipeilyä, Leevi heitti tarkastellen saamiaan naarmuja.

Oskari pukkasi kaveriaan kylkeen ja niin mentiin Matterhornin valloitusta suunnitellen takaisin turvalliseen leiriin.

JATKIS 3

Valmistaa 4. raamattutuntia

Leevi tähtäsi keskittyneesti. Käsi heilahti taakse, pallo sai vauhtia ja osui viimeiseenkin keilaan kaataen sen.

– Taisi tulla kisan paras tulos, mutisi tarkkuusrastin valvoja papereitaan selaten. Leveä hymy nousi Leevin kasvoille.

Oli leiriolympialaispäivä. Erilaisilla rasteilla testattiin kätevyyttä, nopeutta, tarkkuutta ja voimaa. Leiriläiset kiersivät ryhminä rastilta rastille, joilla tehtäviä oli helpotettu tai vaikeutettu sen mukaan, oliko ryhmässä isoja vai pieniä kilpailijoita.

Leevi oli pärjännyt hyvin. Hänellä oli peräänantamaton voitontahto, mutta epäonnistuminen oli toisaalta hänelle karvaampi kuin monelle muulle. Ja Leevi otti kilpailemisen tosissaan. Joku olisi voinut olla sitä mieltä, että Leevi oli huono häviäjä, mutta sitä Leevi ei itse ehtinyt pohtia. Vain voitto merkitsi jotakin.

Näissä leiriolympialaisissa Leevi olikin päässyt loistamaan monissa lajeissa. Varsinkin tarkkuus- ja voimalajit olivat Leevin mieleen. Hän nimittäin oli pikemminkin sitkeä ja voimakas kuin nopea.

– Minä olen paras, minä olen paras, minä olen paras, rallatteli Leevi mielessään.

Leiriolympialaisten palkinnot jaettiin juhlallisesti leiriaukiolla. Leevi oli valinnut palkinnoikseen poikkeuksetta leirikanttiinin lahjakortteja, joilla hän sai kioskista melkoisen läjän syötävää. Taskut pullollaan ja kädet täynnä Leevi vaelsi leirialueen halki omalle teltalleen.

Oskari oli iloinen Leevin menestyksestä. Hän ei ollut itse koskaan pärjännyt tarkkuuslajeissa, mutta se ei häntä häirinnyt. Olympialaisten pikajuoksussa Oskari oli tullut toiseksi, ja hän oli hyvin tyytyväinen tulokseen. Voittaja oli ollut pari vuotta vanhempi ja Oskaria toistakymmentä senttiä pitempi kaveri, joten Oskari oli ikäisekseen pärjännyt hienosti. Palkinnokseen hän oli valinnut pienen linkkuveitsen, joka oli kätevä hätävara retkeillessä.

Pojat asettuivat mukavasti telttaansa viettämään päivälepoa. Jotkut torkkuivat, toiset lukivat tai juttelivat. Leevi levitti saaliinsa makuupussinsa päälle, sulloi osan rinkan taskuihin ja avasi perunalastupussin.

– Tällaisista päivistä minä tykkään, hän huokasi. Sitten hän kävi tarkkaan läpi jokaisen voittoisan suorituksen, rouskutti eväitään ja välillä siemaisi limsapullosta.

– Aika hyvä homma, vai mitä? hän kysyi.

– Jostakin syystä keskustelu oli mennyt Leevin yksinpuheluksi. Kukaan ei viitsinyt vastata Leevin monisanaiseen itsekehuskeluun. Ennen pitkää Leevi huomasi, ettei aihe oikein kiinnostanut telttakavereita.

– Vai niin, te olette vain kateellisia, tuhahti Leevi ja avasi karkkipussin. – Ei silti tarvitse näyttää hapanta naamaa vaikka ei pärjääkään.

Oskari pudisti päätään ja huokaisi vaimeasti. Leevi jatkoi vielä vähän aikaa nurisemistaan ja mutusti sitten karkkejaan myrtyneen näköisenä. Voitonpäivä oli jotenkin menettänyt makuaan. Palkintojen syöminen alkoi tuntua etovalta, mutta Leevi jatkoi siitäkin huolimatta. Olivathan syötävät hänen omiaan, yksin hänen, hänhän oli voittanut.

Leevi yritti palauttaa mieleensä voitonhetkiään. Nekään eivät enää antaneet samanlaista tyytyväisyyden tunnetta. Hehku oli himmentynyt. Hän ajatteli kaunaisia asioita telttakavereistaan. Oskarikin siinä sormeili typerää linkkariaan, hah hah. Toinen palkinto, hah, se ei ole mitään voittoon verrattuna!

Kovasti Leevi yritti todistella itselleen olevansa oikeassa. Sieltä täältä hänen perusteluissaan alkoi kuitenkin löytyä vuotokohtia. Ei voittamisessa ollut mitään vikaa, mutta oliko hänen kehuskelunsa oikein? Entä jos kaverit eivät olekaan kateellisia, vaan tosiasiassa eivät yksinkertaisesti pitäneet hänen ylimielisestä asenteestaan? Miltä hänestä tuntuisi, jos esimerkiksi Oskari käyttäytyisi häntä kohtaan samalla tavalla kuin hän nyt teki telttakavereilleen? Oliko hän ollut reilu?

Reiluus oli asia, jota Leevi piti tärkeänä. Jo nyt hän itse oli kaikkea muuta kuin reilu. Menestys oli noussut hänelle hattuun ja tehnyt hänestä omahyväisen hölöttäjän. Oliko sellainen voittaja sittenkään todellinen voittaja?

Leevi tunsi käyttäytyneensä hölmösti. Häntä alkoi nolottaa.

– Tuota... pojat...mä en millään jaksa syödä näitä karkkeja itse. Mulle tulee vain paha olo jos ahdan kaiken sisääni. Ottakaa ihan reilusti, Leevi sanoi ja tarjosi sovinnoneleenä palkintokarkkejaan teltan pojille.

– Minä taisin puhua tyhmiä äsken. Voitaisiinko me unohtaa koko juttu?

– Joo, annetaan olla, kuului eri puolilta telttaa.

– Kuule Leevi, kyllä sinusta vielä tulee voittojesi mittainen mies, kuiskasi Oskari viereiseltä petipaikalta.

– Luuletko niin? kysyi Leevi hiljaa ja kumartui vähän lähemmäksi kuullakseen paremmin.

– Kyllä se siltä näyttää, tuli vastaus.

Sinä iltana pidettiin poikien teltassa meluisat voitonjuhlat, jotka vaimenivat vasta yövartiossa olleiden isosten käytyä huomauttamassa kolmannen kerran hiljaisuuden alkamisesta.

JATKIS 4

Valmistaa 5. raamattutuntia

Vesi pärskyi leiripaikan uimarannalla, kun monikymmenpäinen isompien leiriläisten parvi kirmasi alas rinnettä ja matalaan rantaveteen. Vastaranta kertasi kiljahduksen, kun yksi jos toinenkin uimavuorolainen kastautui lammen viileään veteen. Pian iho kuitenkin tottui veteen ja muutaman reippaan vedon jälkeen ei enää tarvinnut olla kananlihalla.

Oskari oli jäänyt asettelemaan lasejaan puunoksalle. Lasit päässä ei oikein kannattanut mennä uimaan. Pari kertaa oli käynyt niin, että Oskarin rillejä oli koko perheen voimin sukellettu kesämökin laiturin päästä. Ilman laseja Oskarin maailma muuttui utuiseksi. Ihmiset näkyivät hahmoina, mutta kasvoja ei juuri tunnistanut. Nytkin vedessä loiskuttelevat leirikaverit erottuivat Oskarin silmiin vaaleina läiskinä, joilla oli läikän keskivaiheilla värikäs pätkä uimapukua. Uimisesta Oskari piti, ja hän olikin kesämökillä varsinainen delfiini huikeine hyppyineen ja pitkine sukelluksineen. Moni samanikäinen tai vähän vanhempikin kaveri jäi helposti nopeudessa Oskarille toiseksi.

Leevi näki, miten Oskari lähti tulemaan hieman kivikossa haparoiden veteen. Oskari pysähtyi ja yritti siristää silmiään nähdäkseen, missäpäin Leevi polskutteli.

– Kattokaa kaikki, rillipää on jättänyt pullonpohjansa oksalle! Me ollaan täälläpäin, tuu vain ääntä kohti, irvaili joku poikaporukasta.

– Niin, avaa vaan suusi ja kilju niinku lepakko, sillä tavalla ne sokeet kulkee, rätkätti toinen.

– Hähhää, Oskari on lepakko!

Oskari oli pysähtynyt polviaan myöten veteen. Pojan posket hehkuivat punaisina ja kädet olivat puristuneet nyrkkiin. Olihan Oskarille ennenkin heitelty likinäköisyydestä, mutta jotenkin tällä kertaa se oli tullut yllättäen.

– Kato tänne: nyt sä näet ja nyt sä et näe, ilkkui isokokoinen tanakka poika ja

sukelsi. Poika sukelsi matalaan veteen Oskarin taakse ja tempaisi tältä jalat alta.

Isot pojat alkoivat lähestyä Oskaria joka puolelta: nyt härnättäisiin vähän kaupunkilaispoikaa. Tilanne näytti kehittyvän nopeasti. Leevi aavisti, mitä tapahtuisi seuraavaksi, ja hänestä tuntui pahalta. Hän oli tuntenut Oskarin vasta tämän leirin ajan, mutta poikien välille oli lyhyessä ajassa muodostunut luja ystävyys. Jo nyt Oskari oli toisten tönittävänä yksin. Pojat olivat kuin saaliillaan leikittelevät pedot, ja muuten niin reipas Oskari oli avuton ylivoimaa vastaan. Kyllähän leirin pojat Oskarin tunsivat ja tiesivät. Leevi oli pärjännyt urheilussa muuallakin kuin leirillä, ja nuoresta iästään huolimatta häntä pidettiin eräänlaisena johtajatyyppinä. Leevi oli se, joka johti porukkaa, niin hyvään kuin joskus pieneen pahaankin. Mutta nyt Leevillä oli kummallinen olo. Hän tiesi hyvin, että jonkun pitäisi mennä puolustamaan Oskaria. Ja se joku oli juuri hän, Leevi, Oskarin paras leirikaveri. Silti häntä vähän huimasi: asettuessaan Oskarin puolelle hän joutuisi asettumaan koko isojen poikien porukkaa vastaan. Se oli kuin leijonien eteen menisi – niiden leijonien, jotka nyt valmistautuivat raatelemaan Oskarin.

Muutaman sekunnin sisällä ehtivät kaikki nämä ajatukset kulkea Leevin aivoissa. Ihan kuin tapahtumat olisivat pysähtyneet hetkeksi. Entä sitten, jos porukka kääntäisi kiusaamisensa myös häneen? Heitä oli paljon enemmän. Eikö olisi paljon helpompi olla tekemättä mitään?

Leevi kävi itsensä kanssa kovaa taistelua. Hän nielaisi, veti syvään henkeä ja lähti kahlaamaan rantaa kohti. Hän työntyi Oskarin ympärille kertyneiden poikien välistä piirin keskelle, jossa Oskari oli juuri yrittämässä päästä jaloilleen. Leeviin selin seisova poika valmistautui tyrkkäämään Oskarin uudelleen nurin, mutta Leevi oli nopeampi. Hän tarttui pojan käsivarteen ja veti tämän syrjemmälle.

– Älä jätkä tyrki, Leevi sähähti puristaen pojan käsivartta. Poika katsoi Leeviä ällistyneenä.

– On siinä sankareita, kun pitää monen miehen voimin tulla tönimään yhtä. Kamppaisitte toisianne, niin olis tasaväkisempää, Leevi puhisi.

Leevi tunsi miten pojat tuijottivat hämmästyneinä häntä. Seuraavat hetket ratkaisisivat, miten kaksikon kävisi. Oskari oli päässyt ylös vedestä.

– Minusta tuntuu, että teistä ei kukaan pysty päihittämään Oskaria uinnissa. Jos teidän välttämättä pitää uhota, niin uhotkaa sitten muuten kuin rökittämällä isolla porukalla yhtä kaveria, Leevi puhkui ja katsoi vuorotellen jokaista ympärillään olevaa poikaa.

– Lähdetään Oskari ja näytetään niille.

Pojat antoivat hämmästyneinä tietä, kun Leevi ja Oskari nousivat laiturille. Leevi kuiskasi jotakin Oskarille, joka virnisti ja nyökkäsi. Käytyään laiturin päässä Oskari palasi toiseen päähän, otti kovan vauhdin ja hyppäsi. Hän pyörähti komean voltin ja putosi veteen sulavasti ja ilmestyi pinnalle jonkin ajan kuluttua kaukana laiturista.

Pian Oskarin jälkeen tuli Leevi, vauhdilla mutta kömpelösti. Molemmat pojat uivat takaisin laiturille. Äskeiset kiusaajat olivat hieman nolon näköisiä.

– Jos haluatte, voisin kyllä opettaa teille tuon äskeisen tempun, Oskari huusi vedestä.

Pian pojat opettelivat Oskarin johdolla voltteja ja vaakakierteitä. Leevi istui laiturin reunalla ja heilutti jalkojaan vedessä. Hänestä tuntui ihmeen hyvältä, ihan kuin olisi päässyt johonkin tavoitteeseen. Ihan kuin olisi uskaltanut leijonien luolaan ja huomannut, että pedot eivät sittenkään pure, kunhan murisevat – ainakaan nämä leijonat.

Ohi mennessään Oskari hymyili ja iski silmää. Leevi tiesi, että tällä leirillä heistä oli tullut ystävät pitkäksi aikaa.

LEIJONANMETSÄSTYS -

Raamattusuunnistus

Leijonanmetsästys maastoradassa on lähtötehtävä sekä kuusi rastia. Leiriläiset jaetaan joukkueisiin, joissa on eri-ikäisiä lapsia. Joukkueet lähtevät vuoron perään kiertämään maastorataa saatuaan lähtötehtävän valmiiksi. Maastorata kiertää leirialueen lähimaastossa ja reitti on merkitty näkyvien nauhojen avulla. Leiriläiset ottavat leijonanmetsästykseen mukaansa Raamatun ja vesipullon. Leijonanmetsästyksen voi järjestää kilpailuna tai läpikuljettavana rastiratana. Jos rata pidetään kilpailuna, pisteitä annetaan jokaisella rastilla ja on korostettava ettei maastorata ole nopeuskilpailu. Tarkoituksenahan on viettää mukava iltapäivä ulkoillen ja oppien samalla Raamatusta!

ALOITUS

Toivota kaikki leiriläiset tervetulleiksi mukaan leijonanmetsästykseen!

Lauletaan ja leikitään ensin yhdessä Leijonanmetsästys – laululeikki.

Leijonaa mä metsästän -laululeikki

Leijonaa mä metsästän
tahdon saada suuren.
Enkä pelkää ollenkaan!
On kaunis päivä,
aurinko paistaa,
katsokaa kaikkia noita kukkia!

Heinää!
Pitkää, korkeaa, tuuheaa heinää!
Sitä ei voi alittaa
sitä ei voi ylittää
sitä ei voi kiertää
Täytyy mennä läpi!
Shvuih, shvui, shvui...
Leijonaa mä metsästän....

Mutaa!
Ilkeää, limaista, inhottavaa mutaa!
Sitä ei voi alittaa
Sitä ei voi ylittää
Sitä ei voi kiertää

Täytyy mennä läpi!
Mhush, mhush, mhush
Leijonaa mä metsästän...

Silta!
Pitkän pitkä silta!
Sitä ei voi alittaa
Sitä ei voi ylittää
Sitä ei voi kiertää
Täytyy mennä poikki!
Tomp, tomp, tomp
Leijonaa mä metsästän...

Luola!
Synkkä, pimeä luola!
Sitä ei voi alittaa
Sitä ei voi ylittää
Sitä ei voi kiertää

Täytyy mennä sisään!

Jotain karvaista,
Jotain lämmintä,
Jotain elävää,
Se liikkuu, se on eläin,
se on LEIJONA!

Äkkiä pakoon!
Silta, mutaa, heinää.
Avatkaa ovi, sulkekaa se, äkkiä!
SLÄM!
Aah, turvassa!

LÄHTÖTEHTÄVÄ:

Rakennetaan pörrääjä jokaiselle ryhmäläiselle. Pörrääjää tarvitaan leijonanmetsästyksessä. Voidaan kertoa, että sen ääni houkuttelee leijonia. Tämä ei tietenkään ole totta ja arempia lapsia ei kannata pelotella, mutta isommat ymmärtävät jo leikin.

Ohjeet:

1. Pahvista leikataan soikea pala, joka on noin 20 cm pitkä ja 7 cm leveä.
2. Tee soikean kapeaan päähän reikä ja kiinnitä siihen 1,5 m pitkä naru. Naru pitää solmia huolellisesti, ettei se irtoa päristintä pyörittäessä.
3. Koristele tämä päristin molemmin puolin maalaten tai värittäen.
4. Taita yhtä reunaa hieman ylöspäin.
5. Kokeile pyörittää päristintä pääsi yläpuolella. Nyt se on valmis houkuttelemaan leijonia luoksesi.

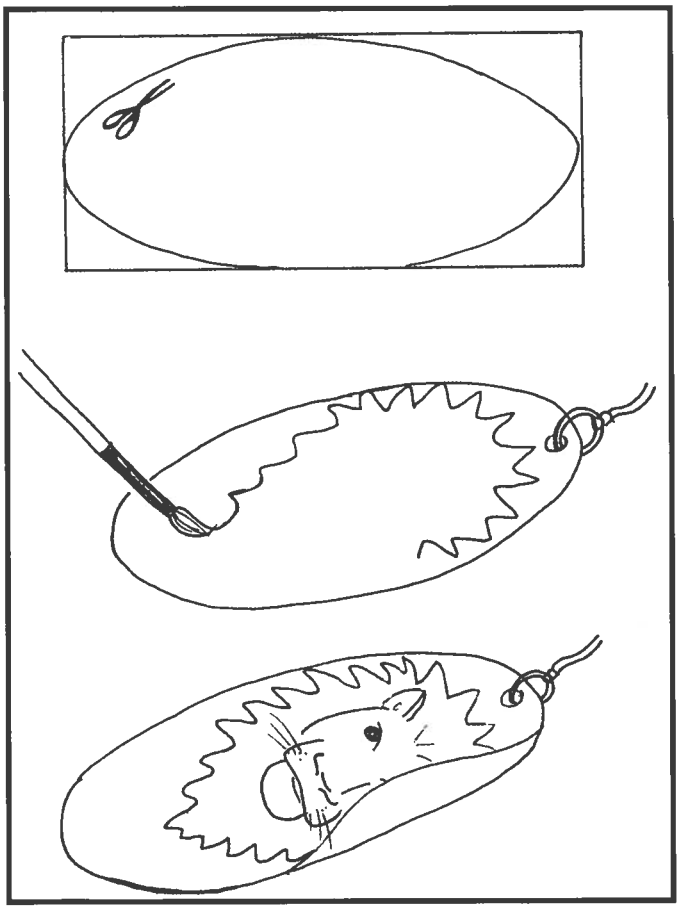

1. RASTI - PITKÄÄ, KORKEAA, TUUHEAA HEINÄÄ!

Etukäteisvalmistelut:

- Rasti toimii myös ilman rastihenkilöä.
- Kirjoita raamatunlause paperille ja tehtäväkäsky.
- Laita liitteenä olevat heinien kuvat rastille ja kirjoita viereen vaihtoehdot helpottamaan heinäkasvien tunnistusta.
- Vie rasti maastoon.

Rastille on kirjoitettu seuraava raamatunlause ja ohjeet:

Täydennä seuraava raamatunjae. Tarkista paikka Raamatusta ja lisää puuttuvat sanat.

"Kun _____ on korjattu ja odelma nousee, kun vuorilta on koottu vihanta _____. Sananlaskujen kirja 27:25

Lisäksi rastilta löytyy liitteenä olevat heinäkasvien kuvat ja ryhmäläisten tulee yhdistellä nimet ja kuvat oikein.

Tunnista seuraavat heinäkasvit. Yhdistä kirjain ja numero oikein.

A) Timotei
B) Järviruoko
C) Koiranheinä
D) Juolavehnä

(Oikeat vastaukset: 1.B Järviruoko, 2. D Juolavehnä, 3.A Timotei, 4.C Koiranheinä)

2. RASTI - ILKEÄÄ, LIMAISTA, INHOTTAVAA MUTAA! PSALMI 40:3

Etukäteisvalmistelut:

- Rasti tarvitsee rastihenkilön.
- Keitä kattilallinen makaroneja ja laita ne isoon kulhoon.
- Päällystä Psalmin 40:3 sanat kontaktimuovilla tai leikkaa ne erilleen paperista ja kääri rullalle tyhjiin filmipurkkeihin.
- Piilota sanat makaronien sekaan.
- Varaa rastille huivi silmien sitomista varten.
- Varaa rastille myös käsipyyhkeitä limaisen käden pyyhkimistä varten.

Rastitehtävä:

Rastilla on keitettyjä makaroneja isossa kulhossa. Yhden ryhmäläisen silmät sidotaan ja hänen täytyy löytää makaronien seasta sinne piilotetut sanat.

Kun sanat on löydetty, yhdistetään niitä siten, että niistä syntyy Psalmi 40:3.

3. RASTI - PITKÄN PITKÄ SILTA!

Etukäteisvalmistelut:

- Rasti tarvitsee rastihenkilön.
- Varaa rastille kaksi pitkää lautaa.

Rastitehtävä:

Rastilla on kaksi lautaa. Näitä lautoja apuna käyttäen ryhmän tulee siirtyä paikasta A paikkaan B. Koko ryhmän tulee seistä koko ajan laudan päällä eivätkä jalat saa osua maahan.

Bonus: Mikä on laulun mukaan meidän silta Jumalan luokse?

– Rukous on silta luokse Jumalan.

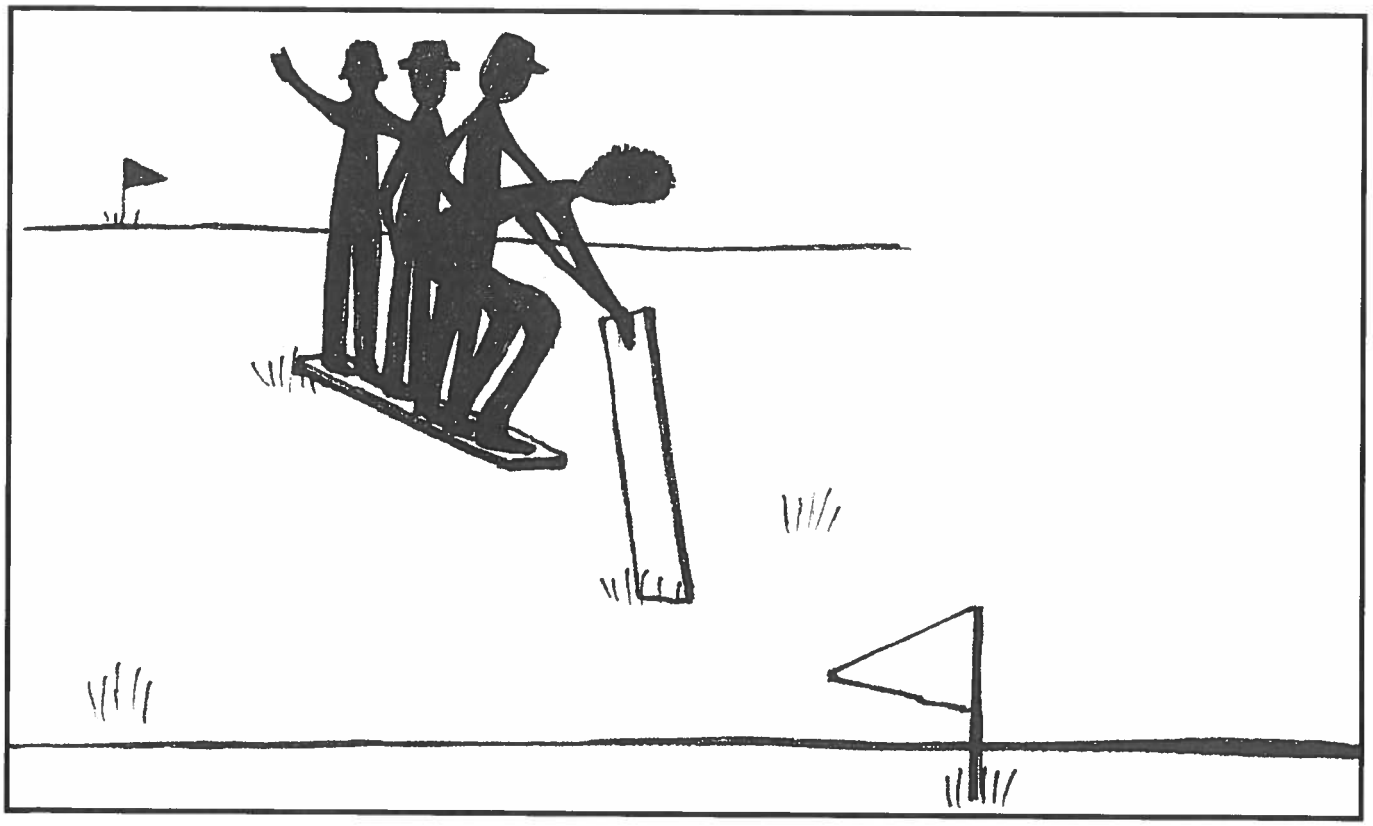

4. RASTI - SYNKKÄ, PIMEÄ LUOLA!

Etukäteisvalmistelut:

- Rasti tarvitsee rastihenkilön.
- Tarvitaan paksua narua, jolla tehdään maastoon reitti. Narua kiinnitetään puusta toiseen ja se voi kulkea alhaalta ylös siten, että lapset kuitenkin ylettyvät siihen koko ajan ja se on jatkuva.
- Kiinnitä naruun matkan varrelle Danielin kirjan 6:22-24 sanat teipaten ne naruun kiinni tai kiinnittämällä ne esim. pyykkipojilla.
- Varaa rastille huiveja koko ryhmän silmien sitomista varten.

Rastitehtävä:

Rastilla on paksun narun avulla tehty reitti, jonka kaikki ryhmäläiset kulkevat sokkona. Matkan varrelta ryhmäläiset keräävät sanoja.

Reitin päätyttyä ryhmäläiset avaavat silmänsä ja yrittävät sanoja yhdistelemällä rakentaa raamatunlauseen. Danielin kirja 6:22-24.

5. RASTI - JOTAIN KARVAISTA, JOTAIN LÄMMINTÄ, JOTAIN ELÄVÄÄ, LEIJONA!

Etukäteisvalmistelut:

- Rasti tarvitsee rastihenkilön.
- Kirjoita Psalmi 34:11 siten, että jätät muutaman sanan pois (rasti 1. mukaisesti).
- Rastille tarvitaan myös kasvovärit ja vettä ja käsipyyhkeitä mahdollista käsienpesua varten.

Rastitehtävä:

Täydentäkää puuttuvat sanat tarkistamalla ne Raamatusta Psalmista 34:11. Tehkää tämän jälkeen toisillenne Leijona -kasvomaalaukset.

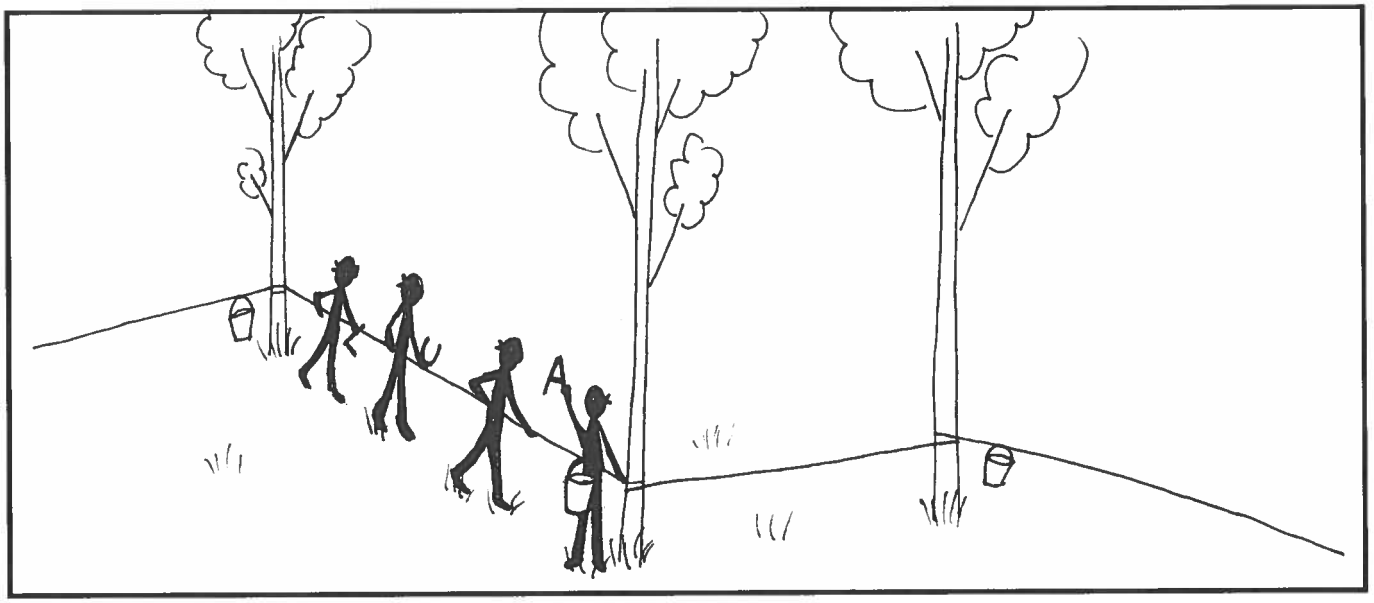

6. RASTI - TURVASSA!

Etukäteisvalmistelut:

- Rasti tarvitsee rastihenkilön.
- Rastipaikassa tulee olla tilaa juosta.

Rastitehtävä:

Rastilla leikitään hippaa, siten että on valittu yksi paikka turvaksi, esim. läheinen puu tai rastihenkilö.

Hetken hippaleikin jälkeen rastihenkilö keskustelee lasten kanssa:

- Miksi juoksit leikissä välillä turvaan?
- Miltä tuntui päästä turvaan?
- Miltä tuntui olla turvassa?

Näiden kysymysten kautta rastihenkilö johdattelee lapsia miettimään, mistä he saavat turvan omassa elämässään:

- Mihin turvaat pelottavan tilanteen tullessa koulussa?
- Entä kotona?

Rastihenkilö lukee Raamatusta Psalmin 91 ja kertoo, että meillä on Taivaan Isässä aina turva. Taivaan Isä on lähettänyt enkeleitä suojaksemme ja luvannut pitää meistä aina huolta.

Muistiinpanoja

LEIKKI-IDEOITA

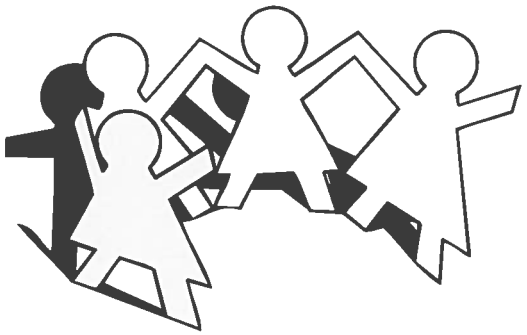

PARIHIPPA

Valitaan yksi hippa ja yksi kiinniotettava. Muut leikkijät seisovat piirissä pareittain peräkkäin, kasvot piirin keskustaan päin. Kiinniotettava pääsee turvaan juostessaan jonkun parin eteen, jolloin taaimmaiseksi jääneestä tulee kiinniotettava. Mikäli hippa saa kiinniotettavan kiinni, tulee hänestä hippa ja edellisestä hipasta kiinniotettava, kuten tavallisessakin hipassa.

KETJUHIPPA

Rajataan ensin leikkialue ja valitaan yksi leikkijöistä hipaksi. Toiset leikkijät lähtevät hippaa pakoon. Kun hippa saa yhden leikkijän kiinni, tarttuu hän sitä kädestä ja he yhdessä jatkavat kiinniottamista. Leikki jatkuu siten, että kaikki kiinniotetut liittyvät tähän ketjuun ja yrittävät ottaa muita kiinni. Vain ketjun reunimmaiset saavat ottaa kiinni.

VIIMEINEN PARI UUNISTA ULOS

Leikkijät seisovat parijonossa siten, että yksi ilman paria jäänyt seisoo jonon edessä. Tämä jonon ensimmäisenä oleva leipuri huutaa: "Viimeinen pari uunista ulos", jolloin viimeinen pari lähtee juoksemaan kohti ennalta sovittua turvaa. Mikäli leipuri saa jommankumman parista kiinni, jää kiinniotettu seuraavaksi leipuriksi ja turvaan päässeestä tulee edellisen leipurin pari ja he jäävät jonon ensimmäisiksi.

LOHIKÄÄRMEEN PYRSTÖ

Tehdään koko leirijoukosta iso jono, jossa otetaan tukevasti kiinni edelläolevan vyötäröltä. Tämä lohikäärmeen pää yrittää sitten ottaa häntäänsä kiinni.

JOHTAJA-LEIKKI

Seisotaan piirissä, kasvot keskustaan päin. Yksi leikkijöistä poistuu hetkeksi kuuloetäisyyden ulkopuolelle. Muut leikkijät valitsevat joukostaan leikinjohtajan. Leikinjohtaja aloittaa jonkun liikkeen esim. tömistyksen, taputuksen, napsutuksen tms. Poissa ollut leikkijä palaa piirin keskelle ja hänen tulisi löytää leikinjohtaja. Liikettä täytyy vaihdella vähän väliä.

VAATE VAIHTUNUT

Istutaan piirissä, kasvot keskustaan päin ja valitaan yksi leikkijä, joka poistuu hetkeksi leikkialueelta, siten ettei hän näe muita leikkijöitä. Tällä aikaa vaihdetaan muutamien leikkijöiden vaatekappaleita tai esineitä kuten silmälasit tai korut. Poistunut leikkijä kutsutaan takaisin. Hänen tulisi nyt huomata, mitkä vaatteet tai esineet ovat vaihtuneet ja kenelle ne oikeasti kuuluvat.

ELÄINKUVISTA PANTOMIIMI

Jokaiselle leikkijälle jaetaan eläinkuva. Esitysvuorossa oleva yrittää pantomiimin avulla esittää muille leikkijöille, mikä eläin on kyseessä ja muut arvailevat.

YÖSIJA

Istutaan piirissä tuoleilla. Yksi leikkijä jää ilman tuolia ja hän menee seisomaan piirin keskelle. Keskellä oleva alkaa kysellä vuorotellen kultakin, onko yösijaa. Jos siihen vastataan kieltävästi, jatkaa keskellä olija kysymistä seuraavilta. Jos vastaus on myönteinen, pääsee keskellä olija istumaan kyseiselle paikalle ja muut

joutuvat vaihtamaan paikkaa. Jälleen ylimääräiseksi jäänyt tulee keskelle kyselemään. Keskellä olija voi myös sanoa, että siivoustalkoot, jolloin kaikki joutuvat vaihtamaan paikkaa. Tällöin keskellä olija yrittää päästä istumaan ja taas ylimääräinen joutuu keskelle.

ELÄINMUISTIPELI

Kaksi ryhmän jäsenistä menee leikkialueen ulkopuolelle. Sillä aikaa muut ryhmän jäsenet asettuvat lattialle polvilleen, siten että ensimmäisessä rivissä on neljä, toinen rivi pienellä välimatkalla ensimmäisen takana ja jne. kunnes kaikki ovat omilla paikoillaan. Jokaiselle leikkijälle annetaan jokin eläin, siten että kahdella on sama. Oven ulkopuolella olevat tulevat huoneeseen ja yrittävät vuorotellen löytää joukosta eläinparit siten, että he koskettavat lattialla olevien päätä ja ko. henkilö matkii hänelle annetun eläimen ääntä. Voittaja on se, jolla on enemmän eläinpareja.

LEIVOTAAN LEIPÄÄ

Valitaan leikkijöistä yksi leivän tekijäksi. Leivän tekijä sirottelee peltoon (leikkialueelle) vierekkäin leikkijät, jotka ovat nyt siemeniä. Pellossa siemenet ovat pienessä mykkyrässä kyykyssä. Kun kaikki ovat paikallaan pellossa, aletaan kasvaa, noustaan ylös korkeiksi viljankorsiksi ja huojutaan tuulessa kädet kohotettuina.

Sitten leivän tekijä tulee ja niittää korret maahan. Ei kovalla kädellä, vaan lempeästi tönäisten. Ja kun vähän aikaa kieritään vierekkäin, ollaankin ihan jauhoa, ei oikeasti vaan leikisti tietenkin.

Nyt on leipurin aika käydä töihin. Hän pyörittää ja kierittää, alustaa ja vaivaa taikinaa eli toisia leikkijöitä. Kutitteluksihan se menee ja kaikkia naurattaa. Leipää silti syntyy, oikein komea kakkara, kun kaikki ovat lopulta samassa kasassa.

Silloin kaikki huutavat: "Varas!" ja lähtevät juoksemaan, sillä leivät eivät halua varkaan kynsiin vaan hyviin suihin. Leivän tekijä yrittää ottaa leivät kiinni ja siitä, jonka leivän tekijä saa kiinni tulee uusi leipuri.

MUORIN TORIMATKA

Yksi leikkijöistä on muori ja muut ovat lapsia. Muori seisoo lasten edessä ja sanoo lähtevänsä torille. Lapset tahtovat torille mukaan, mutta muori keksii erilaisia esteitä. Lopulta muori suostuu ottamaan lapset mukaan. Muori lähtee kulkemaan lapset perässään. Joku lapsista huutaa KRAKS, jolloin kaikki pysähtyvät ja muori kysyy: "Mikä se oli?" Lapset keksivät esimerkiksi, että oksa katkesi. Jatketaan kävelyä ja taas joku lapsista sanoo KRAKS. Muori kysyy ja lapset keksivät taas jotain syyksi. Kolmannella kerralla kun joku lapsista sanoo KRAKS ja muori kysyy: "Mikä se oli?" lapset vastaavat "Muorin hame repesi." Tällöin lapset juoksevat takaisin kotiviivalle ja muori koettaa saada jonkun kiinni. Kiinnisaadusta tulee muori ja leikki alkaa alusta.

MAAN RYÖSTÖ

Leikkijät piirtävät maahan omien kenkiensä kokoisen alueen, joissa seisovat. Yhdellä leikkijöistä on pieni keppi, jonka hän heittää jollekin. Tämä yrittää heitosta potkaista kepin mahdollisimman kauas ja mittaa sitten matkan omasta maastaan kepin putoamispaikkaan askelillaan (jalkapohjan mitta). Sitten hän lisää omaan maahansa alueen, joka on saman kokoinen kuin kepin putoamispaikkaan mitattu askelten määrä. Jos keppi putoaa potkaisijan omalle alueelle, hän menettää kepin pituussuunnan osoittaman alueen maastaan. Leikkijä putoaa pelistä kun hän ei enää mahdu seisomaan molemmilla jaloillaan omalla maallaan.

KALAT VERKOSSA

Leikkijät jaetaan kahteen ryhmään. Toinen ryhmä muodostaa piirin ottamalla toisiaan käsistä kiinni, toinen ryhmä menee piirin sisälle. Piirissä olijat leikkivät verkkoa ja piirin sisällä olevat kaloja. Kalat yrittävät päästä verkosta eli piirin sisältä pois, ja verkko yrittää estää sen. Kun kalat ovat päässeet verkosta ulos, vaihdetaan tehtäviä ja leikki alkaa alusta.

VIUHTOMINEN

Leikkijät asettuvat määrätyn rajan taakse. Jokaisella on sanomalehti ja kevyt paperiarkki. Leikkijät yrittävät sanomalehteä huitoen aiheuttaa ilmavirran ja sen avulla saada paperin maaliin. Paperia ei saa puhaltaa eikä siihen saa koskea. Nopein voittaa.

KEHÄN MURTAMINEN

Leikkijät jaetaan kahteen joukkueeseen. Toisen joukkueen jäsenet ottavat toisiaan käsistä kiinni ja muodostavat piirin. Toisen joukkueen jäsenet yrittävät tunkeutua yksitellen ulkopuolelta piiriin. Kun kaikki ovat päässeet piirin sisälle, vaihtavat joukkueet osia. Se joukkue voittaa, joka nopeammin onnistuu kokonaan pääsemään vastustajien piirin sisälle.

VEDENKULJETUS

Leikkijät muodostavat kaksi joukkuetta. Kummallakin on yhtä iso astia. Joukkueiden jäsenillä on mukit tai lusikat. Joukkueet yrittävät saada omaan astiaansa mahdollisimman paljon vettä kuljettamalla sitä mukeilla tai lusikoilla järvenrannasta. Samalla yritetään estää toista joukkuetta saamasta astiaansa täyteen. Astian ympärille on piirretty rauhoitettu alue, jonka sisällä ei enää saa häiritä toisia.

TAHMEAT POPCORNIT

Leikki alkaa siten, että leikkijät pomppivat, loikkivat tai hyppelevät ympäriinsä. Jokainen on ikään kuin tahmea popcornjyvä, joka yrittää lähestyä muita samanlaisia maissinjyviä. Kun jyvä koskettaa toista jyvää, ne takertuvat yhteen. Tartuttuaan kiinni toisiinsa ne jatkavat pomppimistaan yhdessä takertuen uusiin jyväsiin, kunnes kaikki jyvät ovat lopulta takertuneet yhdeksi suureksi popcorn-kimpaleeksi.

Muistiinpanoja

Kuvat: Jari Taivainen

1.

2.

3.

4.

Kannen piirrokset: Mila Lehtonen

SVN

SUOMEN VAPAAKIRKON NUORET RY.

osoite: pl 198, 13101 hämeenlinna puhelin: 03 644 5160 internet: www.svn.fi email: svn@svk.fi